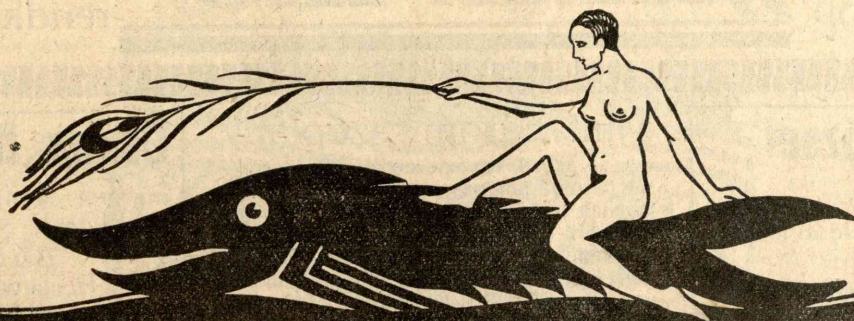




# KÁVIÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP



E heti számunk főbb  
tartalma:

## Korbácsorgiák

Egy fiatal leány férfiuralom alatt  
Regény. Írta: Bán dor

## Tizenötévesek

Novella, írta: M. Dekobra

## A nemiosztón elté- velyedései

Írta: Dr. Gruber Miksa

## Ártatlan szórakozás

Novella, írta: Baby

## Nixchen

Novella, írta: Kahlenberg

## Jack, a hasfelmetsző

Közli: Parisys

## Szépség szalon

Az arc, száj és szem festése

## A londoni kolleganő

Egy magánnyomozó emlék  
irataiból



Fotó „Káviár” Timișoara



Ne utazzon el  
a legújabb

**„HERMES”** vasuti menet-  
rendkönyv nélkül

## Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-  
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

## PARISI HÍRLAP

A franciaországi magyarság ked-  
velt és népszerű magyar nyelvű  
hetilapja. Előfizetési ára félévre  
külföldre 20 Fr. Mutatványszá-  
mot ingyen küld a kiadóhivatal:  
Páris, VIe. 33 rue Mazarine

## Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-  
hívjuk, hogy a nagy portóköltés és a  
hosszadalmas adminisztrációs munka el-  
kerülése miatt a lapban hirdetett összes  
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-  
ama helyeken, ahol a lapot szok-  
ták hetenként megvásárolni. De a pénz  
előzetes beküldése ellenében, vagy  
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-  
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.  
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy  
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-  
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai,  
Dinar 35.—
2. Kató mint asszony „ 35.—
3. Kató válása, képekkel 35.—
4. Vera naplója, képekkel Dinar 70.—
5. Színész nő emlékiratai, 9 drb.  
tollrajzzal Dinar 200.—
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon  
költve, Dinar 80.—
7. **Bestiák**  
képekkel, Dinar 80.—

### BOSZÁK ALBERT

műköszörűs. Temesvár IV. Bem u. 30.  
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-  
szerű köszörülését. — Solingeni acél-  
árak raktáron (30)

## Mint három széplány

ugy sorakozik egymás mellé a Kató soro-  
zat három pompás könyve. Egy fiatal  
lánynak mozi almas élete három különálló  
gyönyörű kötetű könyvben, négy darab  
fényképillusztrációval. Bán-dornak legjobb  
regénye, ára a három kötetnek belföldön  
utánvét mellett 300 lei, külföldön 450 lei.  
(Magyarország és Franciaországba után-  
véttel nem küldhető).

## Uriasszony lakásán

fogyó és gyögmasszázst végez  
manikűröz, pedikűröz. (4)  
BUDAPEST, VII. Wesselényi  
u. 22 I. 23, lépcsőház

## Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

### Todorov Pál

hajfestő és női fodrász  
Timișoara, Belváros, Rezső ucca  
Elsőrangú víz és vasondolálás  
Férfi és női manikűr

3 nap alatt eltűntet: szeplőt,  
májfoltot, pattanást VIOLA  
krém-szappan. Készíti Weiss  
Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

## Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal  
Timișoara, Gyárváros

### Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.  
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.



## Őszi ujdonságok

Női filc- és bársonykalapok minden színben és  
minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

### Tuvicsák kalapszalón

TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám  
Mercur mellett

Divatcikkekben  
a legjobb be-  
szerzési forrás:

## „LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

(4)



Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,  
Vadászerdei alé 54

### Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,  
apróhirdetés szavanként 6 lei  
Külföldi hirdetési díjak előre  
fizetendők.



Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő  
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre  
300 lei, mely összeg postautal-  
ványon a kiadóhivatal címére  
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem  
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő :  
**DINNYÉS ÁRPÁD**

Felelős szerkesztő :  
**BEN GIT**

Szerkesztő :  
**BÁN-DOR**

# A nemi ösztön eltévelyedései

Irta : Dr. Gruber Miksa

Nem szándékozom e cikk keretében a nemi ösztön összes beteges elváltozásait körülményesen tárgyalni. Csak annyit akarok általánosságban megjegyezni, hogy ama fajtalanosság, amelyet a mi időnkben oly nagy garra tárgyalnak, a saját nembelihez való vonzalom, a másik nembelivel szemben való ellenszenv, a testileg normális egyénnek csak nagyrítján — ha ugyan egyáltalában — veleszületett tulajdonsága.

A legtöbb esetben eme hajlamának oka azon módban keresendő, mellyel az egyén a legelső alkalommal a legintenzívebb kélvezethez jutott; egy olyan esemény, mely az erősen érzéki természetű egyéneknél végtelen mély benyomást szokott maga után hagyni. De bármint legyen is a dolog, akár veleszületett, akár szerzett eme eltévelyedés, semmi esetre sem szabadna úgy az államnak, mint a társadalomnak eltűnni, hogy ezen egyének (homoszekszuálisok, urningok) hajlamaikat szabadon elégíthessék ki, szabadon üzhessék az ő szerelmi garázdálkodásaikat. Mert ha ezt eltűrnék, úgy ha nem is a homoszekszuálisok, de mindenesetre a biszekszuálisok száma csakhamar nagy sereggé nőne meg és ismét elérkeznék a nemi elfajulás kora, mely az antik kultura pusztulását nagy mértékben elősegítette.

A természetellenes nemi kielégítésnek csak egy fajtájáról akarok bővebben szólni: az önfertőzésről (onania vagy masturbáció), mert ez a viszasság tulságosan el van terjedve és éppen ezért a legellenetesebb nézetek uralkodnak felőle, melyek a káros behatást még csak fokozzák. Mig egyesek azt hiszik, hogy az onania egy igen célszerű eszköz a tulságosan felszaporodott ondótól megszabadulni olyankor, mikor házasságon belüli közösülés nem lehetséges, hogy tehát éppen úgy nem érdemel gáncsolást, mint a zsebkendő vagy klistirhasználat, amellyel szintén csak a természet útját egyengetjük,

addig mások az onaniában a legrettenetesebb veszedelmet látják, mely az egészségre kiszámíthatatlan bajokat rejt magában.

Normális közösülés alkalmával a kifecskendést a hüvelynek a penisre való mechanikai hatása hozza létre. Nem látom be, miért lenne károsabb, miért lenne nagyobb az izgalommal járó megrázkodtatás, ha a mechanikus behatás nem a közösülés útján, hanem más módon jön létre. A mérsékelt onanizálás a nemileg érett egyénre nézve bizonyára kevésbé veszélyes, mint a megszakított közösülés.

Nem is az egyetlen aktus abszolút káros hatásában rejlik az onánia veszélye, hanem mindennekfelett abban, hogy a közösüléshez két személy szükséges, mig az önfertőzéshez csak egy, hogy tehát az önfertőzésre hasonlíthatatlanul nagyobb az alkalom, mint a közösülésre és így a mértéktelenségre való csábítás veszélye sokkal nagyobb. Az önfertőzéstől is ugyanazon panaszokat hallja oly gyakran az orvos, mint attól, ki a közösülésben volt mértéktelen: lehangoltság, ingerlékenység, ágyéktáji nyomásról, táplálkozási zavarokról, az emlékezet és a többi szellemi képességek gyengüléséről, akarathiányról, a merevedés gyengüléséről, a kifecskendések időelőtti beálltáról és így a normális közösülés kivételének zavarairól panaszkodnak. Hogy ezen zavarok annyival gyakoribbak az onanistáknál, mint a közösülőknél, ez csak onnan van, mivel a közösülésben ritkán lehet olyan sokáig mértéktelenkedni, mint az önfertőzésben és különösen mivel az önfertőzést főleg éretlen vagy félig érett gyermekek és ifjak gyakorolják, akikre a nemi vágy mindenféle kielégítése nagyon káros.

Tehát a szülők és nevelők igen nagy gondot fordítsanak reá, hogy a gyermekeiket megóvják eme hygienikus büntől. (Leányok is önfertőznek!)

Legtöbbször a gyermek nem magától esik a bünbe, hanem csábítás és gonosz példa vezet reá



őket. A legfontosabb védelmet nyújtja a játszótársak gondos megválasztása és a gyermekek egymás közötti érintkezésének gondos megfigyelése.

Semmi sem teszi hozzáférhetőbbé a gyermeket a csábításnak, mint a ki nem elégitelt kíváncsiság. Tehát a legnagyobb fokban veszedelmes a gyermekeket mindenféle gólyamesékkel teletömni, ahelyett, hogy őket kellő időben felvilágosítsák. Legalkalmasabb idő volna erre a 10 és 12 év közötti; a gyermeknek már van elég esze, de a nemi ösztöne még nem ébredt fel.

Már a kora gyermekévektől kezdve ügyelni kell arra, hogy a gyermek ne szokjék hozzá azon rossz szokásokhoz, hogy a nemiszerveit fogdossa, a himvesszőjét a lábszáruk közé nyomkodja stb. Már jóval a nemi ösztön felébredése előtt is beállhatnak, merevedések és kifecskendések és így történhetik meg, hogy néha a 2-3 éves gyermekek már onanizálnak, természetesen anélkül, hogy magömlés következhetnék be.

Nagyon fontos a gyermek testét, főleg a nemi szerveit tisztán tartani, a bőrkütségeket azonnal kezeltetni, nehogy a vakarodzás onániához vezessen. A test mosása azért is hasznos, mivel felébreszti az undort mindenféle tisztátlanság, tisztátalan dolgok érintése iránt. Ezen undorérzés megbecsülhetetlen védőeszköz úgy a természetellenes babrálásokkal, mint a sok embertől bemocskolt prostituálttal való érintkezéssel szemben.

A gyermekek zárt nadrágot hordjanak, hogy könnyen ne férjenek hozzá a nemi szervekhez, másrészt azonban a nadrág elég bő legyen, hogy ne feszüljön és nyomjon nagyon. A gyermek fáradtan feküdjék le az ágyba, hogy rögtön elaludjék és rögtön a felébredés után felkeljen. Nem szabad engedni, hogy kezükkel a takaró alatt babráljanak, valamint, hogy zsebredugott kézzel járkáljanak és üljenek. Gyakran kell utána nézni, hogy a nadrágzsebek nincsenek-e elszakadva és nincs-e egy rejtett út a nemi szervekhez.

Ha a gyermek önfertőzésre adta magát, úgy ezen tárgyalt szabályokat annál szigorúbban alkalmazzuk és a gyermeket állandóan felügyelet alatt tartjuk. Különösen arra ügyeljünk, hogy az árnyékszéken ne sokat időzzék. Tulhajtott szigorúság és kemény büntetés nincs helyén. Sokkal hasznosabb dolog, ha a gyermeket magunk oktatjuk ki és a bizalmát megnyerjük. Egyébként azonban a tulzásba vitt kijelentések, amiket még a régebbi orvosi munkákban is olvashatunk, ne nagyon ijesszenek meg bennünket. Ha az onániát nem üzik tulságos mér-

tékben, éppen úgy, mint a mértéktelen közösülés után a tartózkodás, itt is teljesen megszabadít a következményektől. Igen súlyos zavarok egyáltalán nem lépnek fel. Ha azt olvassuk, hogy excessiv onánia folytán lelki zavarok, görcsök, vitustánc, epilepsia lépnek fel, nyilvánvaló, hogy itt összetévesztik az okot és az okozatot. Ugy áll a dolog, hogy a féktelen önfertőzés a már meglevő psychikus betegség jele, amely csak később fejlődik ki igazi alakjában.

Igen gyakori jelenség, hogy fiatal emberek, miután tulsokat rendszeresen önfertőztek, megházasodván, az első alkalommal nem képesek a közösülés aktusát végrehajtani. Ez majdnem mindig félelmüknek a következménye, hogy nem lesz képességük a közösülésre, mert a népszerű munkákban azt olvasták, hogy az önfertőzés impotenciára vezet. Izgatottságuk meggátolja a merevedés létrejöttét. Ilyenkor legjobb nem erőszakolni a dolgot, hanem szép csendesen türelemmel várni, míg magától sikerül. És biztosan sikerülni is fog, ha csak tulságos sokat nem vétkeztek és az első siker legyőz minden további nehézséget.

Az önfertőzésre való hajlam egészséges embernél rendesen megszűnik, ha megismerte a normális közösülési módot. Ez az oka annak, hogy onanizáló fiatal embereknek igen gyakran adják azt a tanácsot, hogy prostituáltakat keressenek fel. Én ezt elvetendő ostobaságnak tartom, mert — hogy egyebet ne említek — az önfertőzés a nemileg érett egyén szempontjából sokkal kevésbé káros, mint a nemi betegségek, amelyek a prostituálttal közösülő egyént előbb, vagy utóbb majdnem biztosan eléri. Egy értetlen egyént pedig idő előtt közösülésre csábítani joggal annyit jelent, mint őt teljesen megrontani.

Kötelességem volt az önfertőzés miatti aggályokat a helyes mértékre leszállítani, mert az önfertőzőnek szüntelen félelme és kétségbeesése a tettének káros voltát jelentékenyen fokozza. Azonban a fiatal egyén ne érezze magát ezáltal feljogosítva, hogy a nála esetleg fenálló hajlam ellen kevesebb erővel küzdjön. Mert éppen a fiatal egyén alig képes azután mértéket tartani, ha egyszer engedett a csábításnak. És ha a duzzadó herék nyugtalanságot szereznek neki, gondoljon mindig arra, hogy nemiszerveinek eme duzzadó érzetétől függ az életörömeinek boldogító érzése, ifjúi ereje, elszántsága és életkedve is és hogy a legnagyobb földi boldogságtól fosztja meg önönmagát, ha egy hitvány surrogátum használata folytán már jelentékenyen eltompítva fogja először átölelni az imádott nőt.

## Venus fürdő

régebben Császárfürdő

Villamos megálló

Nyitva reggel 7-től este 11-ig

Állandó gyógyfürdők

— Kádfürdő 20 lei —

**A tulajdonos**

## Gyűjtse

állandóan a „Káviár” egyes számain, tegye félre minden héten és évvégén kötsse be. Birtokában lesz így egy gyönyörű, vaskos albumnak, melynek bolti ára 1000 lei és amely könyvtárának egyik legszebb díszét fogja alkotni.

## Gyűjtse

tehát a „Káviár” minden egyes példányát, mert ez a lap az egyetlen magyar nyelven megjelenő sexualtudományi folyóirat, mely univerzális jeleggel bír és amelyet mindenütt olvasnak, ahová csak magyar ujság elérhet!

## Gyűjtse

és vegye meg minden héten, most az év elején még nem késő, az árusítóknál minden szám kapható.



# Mozaik a renaissance korból

## A szakértő szüz

Egy fiatalember megismerkedett egy leánnyal és udvarolni kezdett neki. A férfi sánta volt, mert bal lábát térdig amputálni kellett, azonban egy ügyes műláb lehetővé tette neki a rendes járást és alig árulta el ezen testi fogyatékosságát. Csak az iránt van állandóan kétségben, hogyan mondja meg ezt a leánynak és végül is egészen az esküvő napjáig hallasztgatja a vallomást. A nászéjszakán, mikor egyedül vannak a hálószobában, mielőtt levelkőzik, eloltja a lámpát, hogy felesége ne lássa a műlábát. Mikor aztán mellette fekszik az ágyban, így kezdi vallomását:

— Édesem, eddig eltitkoltam előtted valamit, mert féltem, hogy elveszítlek.

Az asszony nagyon kíváncsi lett és szólt:

— Nos, azt, hogy egy rövidebb és egy hosszabb lábad van, azt tudom már.

— Igen — felelte a férfi — de még ennél is rosszabb az, amit elhallgattam előtted. És ezzel megfogja az asszony kezét és odaviszi a levágott lábához.

Az asszonyka összerenzen, mikor megérintette és a férfi ijedten kérdi:

— Nos, mit szólsz hozzá?

Mire átszellemülten felel a nőcske:

— Hát egy kicsit erős ugyan, de majd csak elbánunk vele.

A férjnek felesége szüzességébe vetett hite persze azonnal elpárolgott.

## Gyónási kaland.

Egy káplán megakarja bocsájtani egy fiatal leány bűneit a gyónásnál, aki elhagyta magát csábítani. Megkérdezte tehát tőle, hogy hányszor vétkezett a hus bűne ellen. A leány felelt:

— A számot nem állapítottam meg, mert mindig a pincében történt, de minden alkalommal félretettem egy burgonyát.

— Nos, akkor hozd el a burgonyát — mondá a jámbor ember — először megállapítjuk a számot, mielőtt megbocsájtanám a bűnöd.

A leány elmegy és nemsokára

visszajön egy kézi tolókocsival, melyen két nagy ruháskosarat, tele burgonyával hoz. Kiönti a kosarakat a káplán elé és szól:

— Olvassa meg addig ezt, közben én elhozom a továbbiakat.

## Trópusi szerelmi örömök.

Angol és amerikai lapok sokat írtak ebben az időben azokról a botrányokról, mely a fehér faj tekintélyét nagyon aláásta Afrikában, s ami az egyiptomi utazók előtt már régen ismeretes volt. Egyedül utazó fiatal és öreg angol és amerikai hölgyek különös viselkedéséről volt itt szó, akik a piramisok körüli forróégövi tartózkodásukat erotikus kalandokra használták fel, amiről a hazájukban egynémely ok miatt le kellett mondaniok. Az erkölcsös Miss, aki Londonban és New-Yorkban a megközelíthetetlen mintaképének tekintetett, Kairóba megér-

kezve szabad folyást enged az emberi passzióinak és a bensülött vezetőkkel barátsági szövetséget köt, melynek karaktere iránt senki sem lehet kétségben, aki ezeket az arab gentlemaneket közelebbről ismeri. A számos vadászkirándulásnak, melyeket az amerikai és angol társaság előkelő gazdag asszonyai rendeznek, szintén nem volt egyéb céljuk, hogy a trópusi ég alatt az erotikus gyöngédség különös szenzációit éljék át izmos bensülöttek karjaiban...

Szanatóriumban vizsgázott elsőrendű masszírozó urinő masszíroz és pedikűröz. Kivánatra házhoz is megy.

## BUDAPEST

Erzsébet körút 42, IV. em. 28. Lift

**Fürdőigazgatók figyelmébe!**  
Csinos, fiatal vagyok, fent említett vizsgával elhelyezkednék fürdőbe masszírozni és pedikűrözni. Nagy gyakorlattal rendelkezem Leveleket a fenti címre kérek





# N i x c h e n

Irta: Kahlenberg

Herbert Gröndahl levele Achim von Wustrowhoz.

Az ágyamban feküdt. Meztelenül láttam. És az egész olyan természetes volt. Megrándult a térdem és agyban feküdtem, mikor jött. Ez szórakoztatta, egy férfi hálósobája, a képekkel a fehér fakeretekben, az égő kandalló, a sötétben leengedett függönyök, melyen át az udvarból tompa zaj szűrődött be. Először egy kissé kérette magát. Aztán alkudozni kezdett:

— De azt nem, kedvesem... ugy-e, azt nem?

Formálisan félt. Nekik egészen különleges fogalmuk lehet a mi önuralombeli hiányunkról. Ezeknek a kisleányoknak elbeszéléseiben mi vadállatok vagyunk, melyek mindenre rávetik magukat, szépre és csunyára, fiatalra és öregre, minden éjszaka egy másikra, borzalmas orgiákat ülve. De ők szeretik ezt. Ez csiklandozza őket...

Nagyon bájos volt. Mint egy kis intézeti leány vetkőzött, rendesen, sorban, mintha lefekvésre készülne, fűzőt, szoknyát, nadrágcskát, harisnyakötőt szépen összerakva egy széken. Közben beszélgetett. Tudta nagyon jól, mi csinos rajta. Erről gyakran beszélhettek.

— A karjaim még vékonyak, de néhány év múlva fejlettek lesznek. Itt egy kis barna májfoltom van. Ez egészen bájos. Erzsinek szoborszerű vállai vannak. Dadának a lábai — egy jegy van az oldalán — ez csunya! Katát lát-nád! Ő csodaszép, gömbölyű és fehér mindenütt. De tudja is.

Már egészen ott van mellettem. Meztelenül, puhán, illatosan... Megcsókolom. Magamhoz szorítom gyöngéd, sima testét... Enged mindent tenni magával mintegy álmos kéjben. Talán az „unokabátyjára” gondol, akivel először feküdt így.

— Ugy-e, jól fogod viselni ma-

gad, szívem?

Nem érzek semmit iránta, csupán valami hanyag, fizikai jóérzés ömlik el rajtam. Sokszor durva vagyok. Keményen beszélek vele. Szidom. Akkor félénk lesz és könyörgő. Végül sirni kezd, tehetetlenül, mint egy kis gyermek. De ismét megpróbálja kicsalni belőlem. A fenyegetés csiklandozza

## Interieur

*A szeretőm levetkőzött az este.  
A Hold az égen sápadozva leste  
s a szeme alá a vágy vont karikát;  
fehér felhőkkel kendőzte magát  
és csillagszavakkal udvarolt  
a Hold.  
Forró illattal telt meg a szoba,  
a képek remegtek a falon,  
mély akkordban hördült a zongora  
mint csókravágyó, éhes, bus torok,  
tűzben égtek mind a butorok  
s a négy komor fal vágytól reszketett:  
de a szeretőm csak nekem vetkezett!*

öt. Ilyenkor olyan érzése lehet, mint mikor az oroszán torkába dugja a kezét az ember. Néha nem is hisz nekem teljesen.

— Te nem is szeretsz engem. Csak játszol velem. Én tudom!

Ilyenkor játsza a féltékenyt és meg akar serteni. A kis csibész! Azt hiszem, ha tudná, hogy agyonlövöm magam miatta, ez még jobban csiklandozná őt. Akkor egy különleges gyilkosnői érzéssel léphetne az előkelő, tisztes házásságba. Néha megkísérlem megijeszteni:

— És ha nem engednék szabadon? Ha elárulnának a vőlegényednek?

Még szorosabban hozzám simul, egészen közel, puha, forró tagjaival. Szemei, melyek az enyéimet keresik, mint a csillagok.

— Ezt nem fogod tenni, ennél sokkal tisztességesebb vagy, sokkal inkább gentleman, édes Herim!

Milyen okos. És sokszor arra gondolok, hogy elő kellene venni, fájdalmat szerezni neki, éreztetni vele az egész szenvedést, az egész szégyent. Így talán még lenne belőle valami, egy igazi nő. Ah, a nagy, nemes nő, aki gyermekét a mellére veszi és anya, hallgatagon, az egész üvöltő, gyáva társadalom kigunyolására.

De nem-e vagyunk mi is éppen így — fél férfiak — gentlemanok — férfiasságunk rovására? Nem vagyok-e magam is egy semmi, egy pojáca, aki egy édes, fiatal meleg nőt tartok a karjaimba és nem veszem el magamnak, nem veszem el erőszakkal, szenvedélyemnek őseréje által? Mi lett belőlünk, ha az érzések, melyeket az élet adott nekünk, játékokká, raffinált specialitásokká lettek. Csemegévé, melyeket a fogaival izlel meg az ember.

Ah, a nagy, nemes, igazi nép, dolgozva, szeretkezve, gyermeket nemzve, végezve az élet diadalmas munkáját, halálukig. —

Szívem keserűen-fájdalmas feloldottsági kényszerben szorul össze. Magamhoz rántom. Hevesen lélekzem...

Félénken gügyög:

— Csak babyt ne, szívem! Ugy-e, ezt nem teszed nekem?

### Az előrehaladott technika

— Nagyságos asszony kérem, tessék gyorsan kijönni, azt hiszem, összetévesztettem a vezetékeket. A rádió egészen jeges, a villamos hűtőkészülék pedig a Barcaroláténekl.

## Gobeline

kézimunkaüzlet

Timișoara, Józsefváros, Hunyadi u. 16

Elfogadunk mindennemű fehérneművarrást, kötést, függönyök és ágyneműk készítését **Schwarz Zoltáné** urnő vezetése alatt. Olcsó azsurozások és endlizések ezenkívül géphímzés. (52)



# Tizenötévesek

Irta : M. Dekobra

Ilus tegnap volt még csak tizenöt éves és máris szerelmes volt Pálba. Egy iskolába jártak, együtt mentek délutánként a parkba csavarogni, mert Ilus szülei nagyon szigorúak voltak és nem engedték meg, hogy Pál délutánként eljöjjön.

A szerelem pedig megérett fiatal lelkükben és amikor egy eldugott helyen egymást átölelték, testük remegett a vágytól. Ilus formás melle megduzzadt és Pál mohón portyázott a ruganyos leánytesten. Reszketve simult a két test egymáshoz és a forróság, amely testükből kiáradt, megrészegette fiatalságukat.

Pedig mindketten ártatlanok és tudatlanok voltak.

Ez a mámor már hetek óta tombolt bennük és most, midőn szájuk csókban forrott össze, a tavasznap aranyos sugarai elől a park egy elhagyott házikója felé menekültek. Ilus ajánlotta.

— Jöjj oda be, Pál! Ott nem lát senki, még a nap sem süt.

És Pál ment. A vágya kergette és felkorbácsolt fantáziája a csókon kívüli ismeretlen gyönyörökre szomjazott, úgy vélte, hogy most végre a házikóban, az emberek szemei elől elbujva, rájuk talál.

Betértek. A házikóban nem volt más, csak egy rossz asztal és egy széles pad, amelyre a lyukas tetőn keresztül vékony sávban szűrődött át a napsugár.

Ilus két karjával átfogta a fiu nyakát és magához húzta a padra. Pál engedett. A vér a fejébe szökölt és mohón csókolni kezdte a leányt. Aztán kigombolta Ilus kis selyembluzát és úgy csókolta. A leány nem védekezett.

Pál amikor az apró, tejfehér melleket meglátta, ösztönszerűen vetette magát a hamvas leánytestre. Önkéntelenül.

A leány az izgalmaktól borzongott. A világ elborult szeme előtt és csak a fiu vad, ügyetlen kísérletezéseit érezte, amint végigcsókolja az egész testét. Azután reszkető kezét érezte... az ölén...

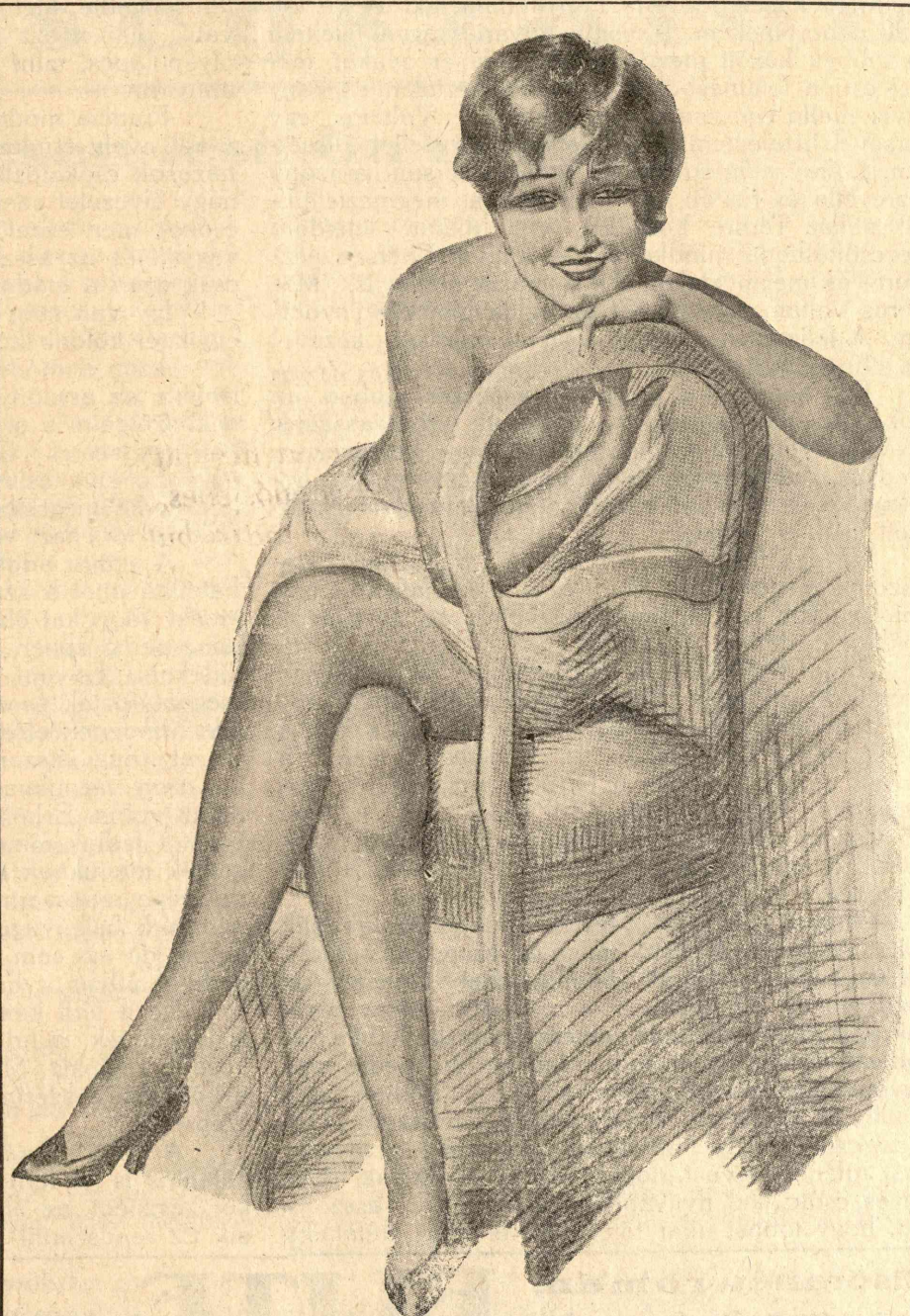
Egyikőjük sem ismerte a szerelem fortélyait, a kielégítéshez vezető utat.

A fiu tudatlan keze akaratlanul a leány altestét ostromolta. Az

izgalmaktól kábultan elnyuló leányka hirtelen felsikoltott, teste fájdalmasan megvonaglott és néhány ártatlan vércsepp tulkorán elkíváncozott gazdájától...

A váratlan eredmény szörnyen megijesztette a két gyerekembert. Valami szörnyű bajtól tartottak. A leány elszaladt és soha többé nem találkozott barátjával. Ilus megtalta az egész férfinemet.

— — — — —  
Ezt a kis történetet egy orvos barátom, különő pszichoanalitikus mondotta el nekem. A leányt szülei gyógyítás céljából hozzá vitték és ő csak több heti bizalmas beszélgetés után diagnosztikálta a huszéves leány érthetetlen férfiirtózatát. Az ok: a fenti gyermekori élmény volt.



Rajzolta Gruber Kálmán



# A flirt története

Habár nem az első és leggyakoribb, de leginyencebb formája a flirtnak, e középeurópai érzéki találmánynak a csók volt. De a csók isteni szentségéről ebben az időben semmit sem tudtak, számukra a csók csak eszköz volt saját vágyukat a másikkra átvenni, azonkívül pedig a csók variálja az élvezeteket. Nagy előszeretettel nyomja tehát a férfi csókjait az asszony mellére, azok pedig belemennek az ilyen tréfákba és játékokba. Retif de la Bretonne egyik művében a következő élményét meséli el egy látogatása alkalmával:

— Mikor jóllaktam, figyelmemet csinos szomszédnőm kacérkodásaira irányítottam, aki egyre töltötte a börtömömnek. Hasonló udvariassággal feleltem és többek között megdicsértem hófehér nyakát, melyet csupa feltűnésebből annyira megmeztelenített, hogy egyik melle egészen látható volt. Én Voltaire egy versével hizelegtem neki, melyben a mellét dicsértem. Lafray elfintorította az arcát. Chérsan asszony észrevette és rögtön csókra nyújtotta megmeztelenített mellét. Térdre borultam. — Miután letérdelt, megcsókolhatja mindkettőt! — kiáltott Chérsan asszony és megmeztelenítette a másik mellét is. Mámoros voltam és ajkamat az egyik bimbóra nyomtam. A felizgatott asszony fejemet mindkét kezével magához szorította...

Egy asszonyt a mellén megcsókolni abban az időben az általánosan megengedett udvariasságok közé tartozott. Sőt formálisan alkalmat keresnek e mindkét oldalon annyira kedvelt becézgetésre. Így zálogosdi és más játékoknál nem ritkán egy a melle adott csók a váltságdíj.

Ha egy férfinak hiányzott a bátorsága, egy asszonyt megcsókolni, vagy csak a kéznek adta azt, ami legalább is a szájnak járt volna, az asszonyok titokban csalódást éreztek.

Annál hízlelőbb az asszonyokra, ha valaki egy különös kegyet kért tőlük ilyenkor, pl. hogy egy csókot nyomhassanak a gömbölyű térdre. És ezt a kegyet még a társaságban is megadták, mert: a térd az utolsó állomása a barátságnak, csak a harsnyakötőn felüli csók egyedül a szeretőé. A szerető viszont nem elégszik meg ilyen ártatlan csókokkal, ő mindig a szeretett leány testének legintimebb részét akarja csókolni.

És ahogy az egész testet csókokkal akarják borítani és borítják is — magával szemben pedig a férfi ugyanazon raffinált intimitásokat követeli az asszonytól is, amelyekben őt részesíti — így nemcsak egy fajta csók volt, hanem száz különféle. A csók művészete egész tudomány lett és pedig egy nagyon népszerű tudomány.

Egyik tűzesebb formája az úgynevezett „Florenzi csók”, mely abban állt, hogy egy személyt a két fülénél fogva tartottak és úgy csókolnak. Egy nedves csók által nyilvánította a férfi az asszony előtt, hogy többet akar tőle, mint ártatlan tréfát. És

mert minden asszonyt éppen ezen a módon csókolnak legtöbbször a férfiak, így a nő már tapasztalatból ismerte az ilyen csókok hatását az érzékeire. A „szűzcsók” abban állt, hogy a leányt a mellén csókolják meg és a mellbimbót a szájukba vették. „Az ilyen módon való csókoltatás legjobban tetszett a szerelmes nőszemélyeknek, mert megmutathatták szép mellüket” — áll egy leírásban.

Németország fonóiban divatban van egy zálogosdi játék „a gyermeket kivinni”, melynél az ilyen csókok szolgálták váltságdíjjal a leányok részéről. És ha egy vonakodott, hogy e célból a fűzőjét kibontani engedje, kigunyolták: „Aha, ez is deszkából van”, amivel azt akarták mondani, hogy a melle olyan lapos, mint egy deszka és azért szégyenkezik annyira.

Francia módra csókolózni annyit jelentett, hogy a két nyelv érintette egymást. Ez az a mód, ahogyan házasságok csókolóztak „mert mindkettőjük számára nagy élvezetet szerzett.” A férfi a la mode csak így csókol, mert ezzel legjobban felgyújtja egy asszony vágyait és az asszonyok, akik szeretik a szerelmet, csak ezen a módon akarnak megcsókoltatni.

Igy van még néhány tucat módszer és mind egyiknél különböző nuance-ok.

Azon a módon, ahogyan egy férfi csókol, felismerte az asszony, hogy milyen gyönyörökkel tud neki szolgálni a szerelemben „ahogyan a férfi csókol, úgy szeret.” És mert ez „minden asszony legnagyobb kíváncsisága”, tehát egy sem veszi rossz néven, ha megcsókolják, meg ha hü is akar maradni a férjéhez, vagy szeretőjéhez.

A szája adott csók ebben a korban elválaszt-hatalan attól a szándéktól, hogy a megcsókolásban érzéki vágyakat ébresszen. A száj jogával egyidejűleg pedig éppen annyi joga volt a kéznek is a flirteknél. És ami jellemző, ezeket is éppen úgy meghatározták és éppen olyan körülményesen leírták. Mindenek előtt a leányok és asszonyok melleivel akarnak játszani. Alig volt költője ezen időknek, kik ezen vágyuknak legvilágosabban kifejezést ne adtak volna. E költemények pedig azt bizonyítják, hogy a férfiak mindjárt az első alkalomnál megengedték maguknak az ilyen bizalmasságokat. És a dal vége rendszerint az volt, hogy az asszonyok nemcsak belenyugodtak a végén a megváltozhatatlanságba, de azt sem tiltakozták, hogy kedvesük e ténykedése milyen gyönyörűséget szerzett nekik.

De a férfi kezei még sokkal intimebb jogokat is követeltek, mindenhova elakartak jutni, a legtitkosabb régiókig. Mert csak ezzel méltányolták — a kor nézete szerint — érdeme szerint az asszony szépségét.

A hova a száj és kezek eljutottak, eljutott a pillantás is. A férfi szemének egy csábító színjátékot készíteni, az első kegy, melyet a nő a férfinak ad. Ez rendszerint a kezdete a női flirtnak, mert

**Elsőrangú román,  
magyar és francia  
ételek**

**ELITE**  
KÁVÉHAZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt  
temesvári sör. Menü-rendszer. Kis me-  
nű 40 lei, nagy menű 60 lei. Szíves  
pártfogást kér **Blau Gyula.**



az erőltetett női kacérságnak egyik főrésze volt, intimebb bájak megmutatásával csapdába kergelni férfiakat. Ezen célt szolgálta: hanyag fekvés a pam-lagon, még inkább egy pikáns helyzet a kandalló előtt és a merészebb lehetőségeknek a zabolátlan tréfák és játékok.

A szerelmes nőnek nem volt nagyobb élvezete, mint hogy szépségével büszkélkedjen kedvese előtt, ezen-kivül pedig minden asszony tudta „ahol a szemek fogva vannak, stb. a kezek és száj sem maradnak sokáig tétlenül” és így egy tucat kényszerítő okot talál, kedvesének valamit megmutatni. Mindenek előtt hirtelen fájdalmak, melyeket a szerető megte-

kintés utján csillapít. A rózsza, melyet a nő a mellén hordott, becsuszott a ruhája alá és a tövis meg-szurta és jajgatva szalad kedveséhez a szomszéd szobába.

Leggyakrabban azonban egy fájdalmas bolha-csipés kinja valamelyik titkosabb helyen kedvező alkalom egy elmaradhatatlan vizsgálatnak a szerető részéről. Ez a kinos eset sokkal több lehetőséget nyújt pikáns helyzetekhez, mint a többiek, mert itt a segítség nyújtónak a nézésen kívül még kötelessége a kis jószágot meg is fogni, ami pedig nem olyan egyszerű dolog és gyakran a szeretett nő egész testét össze kellett kutatni miatta. (b-r)

# S z é p s é g s z a l o n

## Helyesen festi Ön magát?

Amikor néhány évvel ezelőtt elénk villant az eton-frizura, először robbant be a divatszalonok ki-rakataiba a könnyű, sikkos, fiús angol ruha és elő-ször kopogtak a lapossarku, kényelmes, szélesorru trollőrcipők a könnyed francia cipőcskékhez szokott női lábakon — azt hitték a férfiak, hogy ez a divat-változás nemcsak külsőségeiben, hanem karakteré-ben is megváltoztatja a női nemet. Az asszonyok elférfiasodásától tartottak a nőiesség rajongói, holott a nők sokkal szebbek, nőiesebbek lettek azóta, mert ez a férfias divat csak pillanatnyilag szakította ki a nők kezéből a mult asszonyainak elavult szép-ségfegyvereit, hogy a változás után a modern koz-metika ezer apró raffinált lehetőségét adja érte cserébe.

De ezeknek a kozmetikai szereknak haszná-lata még nem jelent feltétlen megszépülést, mert hiszen nagyon sok függ a kozmetikai szereknak időszerű és meggondolt használatától is. Minden-esetre tudnunk kell, hogy a kozmetika eszközei nem a szépség, tehát mondjuk az arc megváltoztatására, hanem csak az arcon mutatkozó szépséghibák kor-rigálására alkalmasak. Különösen igaz ez a puder, a ruzs, a szemöldökstift és általában az arc vona-lainak kiemelésére szolgáló szerekre nézve.

Ahhoz, hogy valaki szépségét bármilyen mó-don fokozni tudja, szükséges az, hogy alaposan ismerje mondjuk arcbőrének egyéni sajátosságait és arcvonásait.

Tanácsos például már a puder vásárlásánál kipróbálni azt, hogy annak színárnyalata harmonizál-e a teintével. Ezt a próbát úgy hajjuk végre, hogy egy kevés pudert teszünk a kéz kulcscsont alatti üregébe, aztán egyetlen fújással lefujjuk a pudert. A bőrfelületen feltétlenül marad egy vékony réteg a rárakott puderből s ha e puderréteg színe megegye-zik a bőr színével, akkor megvehetjük azt.

Helytelen szokás a puderpamacsot az archoz ütögetni és így szórni fel a pudert a bőrre. Sokkal jobb a pudert elég vastagon a nyaktól felfelé lágyan az arcra kenni s utána finom, puha kefével végig-

simítani az arcot, hogy a fölösleges puder lehulljon róla. A szemterületet semmiesetre sem szabad be-puderezni, viszont nagy hiba a nyakat puderezet-lenül hagyni.

A ruzs helyes használatára nézve nem lehet szabályokat felállítani, minthogy minden nőnek más ruzsvonala van, még ha ikrekről is van szó. Egy indító szabályt mégis alkalmazhatunk, még pedig azt, hogy a ruzst feltétlen az arccsontra kell felrakni és nem a csont alá és innen dörzsöljük azt szét az arcon.

A szájfestés a legnehezebb kiskozmetikai fel-adat, mert a száj a legélesebb szinkontrasztja az arcnak. Az ajakruzs elengedhetetlen kelléke a száj szépségének, de minél kevesebb ruzst teszünk a szánkra, színe annál szebb lesz. Nagyon sok nő festi szívalakura a száját, viszont sokan szeretik a cseresznyeformájú ajkat. Pedig nincs értelme az ajak ilyen elrajzolásának, mert sokkal szebb az eredeti vonalai szerint festett ajak, hiszen végre is az ajkak az arc karakterét tükrözik, miért vegyük el hát ar-cunk egyéni izét egy csinosra vonalazott szájacska kedvéért.

A szemek festése a nagyközönség hite szerint még mindig a művész privilégiuma. Tévedés. A gondos nő ma éppen úgy festi a szemét, mint ahogy az arcát puderezi. Valóság az, hogy a szemfestés kissé nehéz munka s csak akkor hat kívánság sze-rint, ha a festés tökéletes. Aki nem tudja kifogástal-anul festeni szemét, az inkább hagyja el egészen, mert kevésbé jól festett szem csak elrontja az arcot. A szemfestésnél vigyázni kell arra, hogy a szemte-rület a homlokcsont kezdetéig legyen sötétítve.

Ezer apró fogása van az arc helyes festésének. Olyanok, melyeket nem lehet szabályokba foglalni, melyeket azonban minden nőnek önmagától kell megtanulnia, mert az arc festése, a szemek és ajak-vonalak megrajzolása és annak formája minden esetben, a nő egyéniségétől függ és ahhoz alkal-mazkodnia is kell.



# KORBÁKORGIK



## EGY FIATAL LEÁNY FÉRFIURALOM ALATT

Mint fiut kedveltem és most még kedvesebb volt előttem. Amit iránta éreztem, nem volt éppen szerelem, inkább egy ébredező érzéki vágyódás. Mégis elhatároztam, hogy békében hagyom és semmiképpen sem rontom meg. Egyelőre csak verni akartam, ha megérdemelte, de nem tudtam megszabadulni attól a gondolattól, hogy... ha idősebb lesz... a magamévá teszem.

Másnap reggel különös érdeklődéssel néztem a leánykát. Kétségkívül csinos volt és az lett volna leányruhában is és ha a haja nincs rövidre vágva, nagyon bájos lett volna. Reggeli után odaállt a tűzhöz, rákönyökölt a kályha peremére és nézte magát a szemben levő tükörben.

— Nos, Frank, fáj még a popód?

Még mindig háttal volt felém. — Csak ha ülök — felelte. — De egész éjszaka nagyon fájt. Nem tudtam aludni.

— Engedd le a nadrágodat és gyere ide — mondtam és egy karosszékre ültem, mely az ablaknál állott.

Egy pillanatnyi habozás, egy futó pir az arcán. Kétségtelenül azt gondolta azonban, hogy jobb lesz engedelmeskedni. Közelebb jött tehát, háttal fordult és legombolta a nadrágját. Nevetve emeltem fel az oltalmazó ingecskét és tüzetesen megnéztem a leányos alakot és míg néztem, ismét forni kezdett a vérem. Alaposan megvizsgáltam a nyomokat, melyeket a vessző hátrahagyott; szegény kis férge! Erősebben vertem meg, mint szándékomban volt. Nagyon sokat szenvedhetett.

Gyöngéden megérintettem a testét, mely forró volt. Összerezzen.

— Ne érjen hozzám, kérem, ne! Hiszen úgy megvert!

Szivemből sajnáltam és elhatá-

roztam, hogy ezután csak akkor verem meg ilyen szigorúan, ha valami rendkívül rosszat tesz. Nevetve feleltem:

— Ezért kapsz egy napi szabadságot. Délután nagy sétát tesszünk és csak vacsora után jövünk haza. Jó lesz?

Vonásai felderültek, ajkain bájos mosoly jelent meg és megköszönte, hogy velem jöhet.

#### 4.

Frankkal másnap reggel találkoztam a reggelinél. Olyan csinosan, üdén nézett ki, hogy szívesen megöleltem, megcsókoltam volna.

— Hogy érzi magát „az” ma? — kérdeztem tréfásan.

Elpirult, mégis nyugodtan felelte, hogy „ő” már nem fáj annyira és már kényelmesen tud ülni. Mikor előírtam a leckéjét, egy leány értelmének megfelelő választottam ki. Örült neki és a könyvekkel a könyvtárszobába vonult.

Eltelt az idő és eljött a karácsony. Sok vendég érkezett a kastélyba, kiknek Frankot, mint egy fiatal, nálam időző barátomat mutattam be és csakhamar a hölgyek kedvence lett. Az ünnepek kellemesen teltek el, mégis örültem, mikor végük lett és egyedül maradhattam Frankkal.

Gyakran beutaztam egy-két napra Londonba és megszálltam Maudnál, aki mindig örült, ha meglátott. Miután közben „hive” lettem a vesszőnek, nem tartott sokáig, míg kedvesemet is figyelmessé tettem reá. Egyik látogatásom alkalmával ugyanis egy kis, csinos, kék szalaggal átkötött vesszőt vittem magammal, melyet lefekvés előtt eldugtam a párnák alá. Maud nem vett észre semmit. Csakhamar benső ölekezésben feküdtünk, azután beszélgettünk, majd ismét felkerestük a szerelem országát és

elaludtunk egymás mellett. Mikor felébredtem, már világos volt. Felráztam és elmondtam neki előszeretetemet a testi fájdalmak előidézése iránt, aztán előhúztam a vesszőt és kértem, engedje meg annak használatát magán.

Maud felült az ágyban és nagy barna szemeivel rábámult. Azután nevetett és azt mondta, hogy ilyesmit még nem is hallott és nem tudja megérteni, hogyan okozhat nekem örömet, ha fájdalmat szerez nekik. Igértem, hogy nem fogok neki fájdalmat okozni, csak egy kicsit megcsiklandozom és mert jólelkű volt, beleegyezett.

Elnyult az ágyon és eltolta az ágyneműt és a hálóingét. Aztán könnyedén ütöttem, míg hófehér popója vörös színű lett. Akkor hirtelen hanyatvetette magát, mondván, hogy elég volt.

Én nagyon izgatott voltam és magamhoz öleltem...

Mikor ismét lélekzethez jutott, nevetve mondta, hogy még soha sem fejtettem ki ilyen erőt és hogy nem hitte volna, hogy a vesszőzés ennyire fel fog izgatni engem. Nevetve megcsókoltam és megmondtam neki, hogy ez már régen tudott tény, hogy a férfi potenciáját nagyban emeli, ha egy nőt megkorbácsol, vagy pedig végignézi annak megborbácsolását.

E naptól kezdve Maud minden nap megízlelte a vesszőt, mielőtt megöleltem és annyira megszokta, hogy idővel egészen szépen kibirta. És én is jobban megszerettem a vesszőt, mert használatával a szenvedély is emelkedett.

Nagyon vágytam az alkalmat, mikor a büntetést komolyan is alkalmazhattam, nemcsak így színel, a szórakozás kedvéért.

Egy este szokás szerint együtt ültem Frankkal a kandalló előtt. Én cigarettáztam, ő olvasott. Csak



hogy az arcán lássam a hatást, mondtam neki:

— Itt az ideje, hogy iskolába küldjelek. Jobb lesz neked is ha más fiukkal érintkezel és többet is fogsz tanulni.

Rémülten nézett fel.

— Kérem, ne küldjön az iskolába. Nem akarok más fiukkal lenni. Itt Önnél nagyon jól érzem magam és éppen elég, amit itt tanulok.

Szemei megteltek könnyekkel és olyan szomorúnak látszott, hogy nem bántottam tovább.

Néhány nap múlva kétszeres élvezetem volt; Frank popóját látni és egy súlyos engedetlenség miatt megkorbácsolni. Könyvtáram nagyon gazdag volt és tudományos művek mellett sok regény is volt benne. Néhány színesen illusztrált erotikus könyv is, külön fiókba zárva. Frank szeretett olvasni és mert tudtam, hogy a kicsike még romlatlan, egyelőre nem engedtem meg neki, hogy a fiókba zárt könyveket olvassa. Többször megkérdezte, hogy milyen könyvek ezek és tilalmam, hogy ezeket nem szabad olvasnia, csak növelte kíváncsiságát.

Egy napon vadászatról visszatérve, bementem a könyvtárba, melynek ajtaja nyitva állt. Fiatal barátom ott állt a csukott fiók előtt és egy csomó kulccsal ki nyitni próbálta. Beléptemkor kiejtette a kulcsokat a kezéből és elsápadt.

— Aha! Te gonosz kölyök! Most megfogtalak! Hogyan mertél tilalmam ellenére cselekedni.

Komolyan haragudtam, ugyanakkor azonban örültem is, hogy végre van okom a fenyítésre. Ez alkalommal nem a vesszővel akartam megverni, hanem a térdeimre fektetve a kezemmel.

Gondolhatta, hogy verés lesz a dologból, mégis volt annyi büszkesége, hogy nem lármázott és nem könyörgött, csak egy könyörgő pillantást vetett reám és hallgatagon várta sorsának beteljesülését.

— A kezemmel foglak megverni — mondtam neki. Velközz le és gyere ide! Leültem.

Láthatóan megkönnyebbült, mikor hallotta, hogy nem a vesszővel kap ki és megtette, amit parancsoltam. Az ölembe fektettem. Megtettem a szükséges előkészületeket, mikor is meg kell jegyezmem, hogy az áldozatnak a fenyítéshez való előkészítése a

vessző kedvelőinek nagy élvezetet szerez, amiért is kellő lassúsággal kell végezni. Nagy hiba a popót egyszerre leleplezni. Ha az áldozat nő, akkor először a szoknyáját kell felemelni, azután a kombinét, végül a nadrágocskát kigombolni és lehuzni a térdéig.

Legomboltam elől és hátul a nadrágtartóját, kinyitottam a nadrágját és lecsusztattam a lábaihoz. Gondosan felgöngyöltem az ingét és a mellénye alá dugtam. Aztán megnéztem, nem csekély izgalommal csinos popóját, a combjait és lábait, melyek mind fejlettebbeknek látszottak, mióta utoljára láttam. Egyáltalában nem siettem. Szemére hánytam engedetlenségét és közben gyönyörködtem a bájjaiban. Nem tehettem másként, kezemmel néhányszor végigsimítottam a bársonyos húst, könnyedén nyomogattam rugalmas popóját, de ellenálltam a kísértésnek, hogy

máshová is nyuljak, melyeket összeszeszorított. Hüvös bőrének érintése felséges élvezet volt. Egész idő alatt nyugodtan feküdt, habár kétségtelenül kinos helyzetben. Kezei a padlót érték és hasával folyton mozgolódott az ölemben.

Balkarommal leszorítottam, a jobbal pedig ütni kezdtem a popóját. Az első ütés visszhangja betöltötte a szobát, habár nem is erősen ütöttem, mégis meglátszott mind az öt ujjamnak a lenyomata. Frank összeresztett és felkiáltott. Ismét lecsapott a kezem, megint látszottak a nyomai és sóhajtozott a kicsike. Most szünet nélkül ütöttem felváltva jobbra és balra, kezem magasra ugrott mindig a rugalmas husról. A bőr egyre pirosabb lett és a fájdalom nagyobb és úgy könyörgött, jajgatott. Dobálta magát és hasát egyre erősebben dörzsölte hozzám. Ez a dörzsölés a kéjnek óriási érzését



Charleszton az őserdőben



keltette fel bennem és oly erősen nyomtam az ölembe, amennyire csak tudtam. De csakhamar abban kellett hagynom a verést, félve a kellemetlen következményektől. Ezt nem akartam. Különben sem volt szándékom Frankot olyan erősen büntetni.

Huszonöt-harminc ütest adhatam neki, melyet hőiesen tűrt. Dacára a fájdalomnak, melyet éreznie kellett, egyetlen egy hangos sikoltás sem hagyta el az ajkát, kezeivel egyetlen egyszer sem próbált védekezni.

Szabadon engedtem, de mert még nem teltem be meztelenségének nézegetésével, ráparancsoltam, hogy felém háttal fordulva, térdeljen fel a székre. Lecsúszott nadrágcskáját tartva a két kezével, a legközelebbi székhez vonszolta magát és hallgatagon elfoglalta a kívánt helyzetet. Ismét meg kellett csodálnom fiatal csinos alakját és rózsapiros popóját, mely oly különös ellentétet képezett liliumfehér combjaival. Rövid ideig tartó nézegetés után megengedtem neki, hogy felöltözzön. Gyorsan engedelmeskedett a parancsnak, aztán ott állt lehajtott fővel, könnyező szemekkel, piruló arccal előttem.

Megengedtem, hogy távozzék. Izgatottan vettem magamat egy székbe. Ebben a pillanatban mindent odaadtam volna, hogy egy nőt kapjak a kezeim közé. Winchesterben voltak ugyan kéj nők, hozzá még csinosak is, de ezért nem volt érdemes a városba menni, mert míg odaérek, eltűnik minden izgalmam. Belenyugodtam tehát sorsomba, rágyújtottam és kényelmesen elnyultam a fotelben.

A leányt csak az étkezésnél láttam viszont. Minden különös ceremónia nélkül leült, tehát nem nagyon fájhatott neki a verés. Eleinte csendben volt, a bor után azonban már élénkebb. Mikor egyedül maradtunk, érdeklődtem, hogyléte iránt és szemérmesen felelte, hogy az én ütésem nem voltak olyan súlyosak, mint azé a három hölgyé Kensingtonban, akik három napon egymásután egy nagy papucsot használtak fenyítő eszközként és mikor popója még napok múlva is tele volt kék és zöld foltokkal.

További kérdezősködésemre elmondta még, hogy a kézzel való verés korántsem fáj annyira, mint a vesszővel való. Ráakartam birni, hogy elmondja az okot, amiért a hölgyek oly rosszul bántak vele, de erről nem szólt egy szót sem. Miután láttam, hogy ez a tárgy bántja, nem erőltettem tovább...

## 5.

Junius közepe volt. Frank már kilencedik hónapja volt a házamban és mint mondta, a tizenhatodik évében volt. Kissé megnőtt és meggömbölyödött, de ruhájában még mindig úgy nézett ki, mint egy fiú, mert vigyáztam arra, hogy nemének jelei rejtve maradjanak.

A elmúlt hónapok alatt többször volt alkalmam őt felmeztelenül látni és megverni és mindig úgy tűnt fel nekem, hogy egyre jobban kifejlődik. Popója teltebb és szélesebb lett, a combjai gömbölyűbbek és lábai vastagabbak.

Egy idő óta már nem használtam a vesszőt, hanem a kezemmel ütöttem, miközben a térdeimre fektettem. Testének dörzsölése nagy gyönyört szerzett ilyenkor. Egyszer be is következett a szerencsétlenség.

Miközben a verést kapta, vonaglott és kiáltozott, de sohasem üvöltött hangosan és ha a dolognak vége lett, hamar megnyugodott és nem dacoskodott sem nem szégyelte magát. A verés lassanként, mint egy természetes dolog tűnt fel előtte és tudta azt is, hogy csak akkor kap büntetést, ha megérdemelte. Azt hiszem, hogy mikor a térdeimre fektettem, mindig én voltam izgatottabb kettőnk közül, természetesen más értelemben izgatott, mint ő.

Nagyon megkedveltem és azt hiszem, hogy ő is gyöngéd érzelmekkel viseltetett velem szemben. Gyakran tanujelét adta vonzalmának és ilyenkor uralkodnom kellett magamon, hogy össze ne csókoljam és meg ne mondjam neki, hogy tudom a titkát. De nem akartam sietni és nem akartam korán kísérletet tenni arra, hogy a „rózsát letépjem“.

Gyakran beutaztam néhány napra Londonba, vagy máshova. Viszajövelemler Frank melegen üdvözölt, szemei csillogtak, arca

kipirult, megszorította a kezemet és kétségtelenül megcsókolt volna, ha megengedem neki. Máskülönben férfiak módjára csak a kezünket nyujtottuk egymásnak.

Julius végén tíz napot töltöttem Londonban igen kellemesen. Sok ismerősöm volt ott és így sok meghívást kaptam. Ejjel mindig Maudnál aludtam és minden reggel felujjítottam erőmet, miközben megdolgoztam őt a vesszővel, míg hófehér popója egészen vörös lett. A fájdalom gyakran könnyeket csalt a szemébe. Mégis bátran elviselte, ilyen esetekbe a párnákba furta a fejét és addig üthettem, amíg kibirta. Akkor dobálni kezdte magát hanyatfekve, szétvetett lábakkal, égő arccal és várta a támadást.

Körülbelül egy héttel visszaérkezésem után, egy pompás délután, egy könyvvel a kezemben kíséltam a szabadba és lefeküdtem két fenyőfa között, mely legnapokon kedvenc tartózkodási helyem volt és kellemes árnévvel szolgált az ott berendezett kis lugas. Mikor közel értem, hangokat hallottam: Frankét és egy gyermekét. Kíváncsi voltam, hogy mi történik itt, odalopódtam és belestem a lombok közé. A gyermek 9–10 éves lehetett, megismertem benne a tiszteleltre méltó Barker asszonynak, egy kertész feleségének a fiát, aki a birtokom mellett egy kis kunyhóban lakott, de nem állt az én szolgálatomban. Eddig nem tudtam, hogy Frank érintkezik a Barker gyermekekkel. A kis Tamás csinos, sötétszemű, barnafürtű kölyök volt, tiszta és csinos ruha volt rajta. Frank és ő a fekvőágyon ültek. Már az első szavak, melyeket meghallottam, csodálatba ejtettek. Frank kérdezte: — Kaptál már kézzel verést?

— Igen, Frank ur — felelte Tamás — az anyámtól.

— Akkor tudod, hogy hogyan izlik?

— De mennyire! És maga, fiatal ur? — kérdezte hamiskásan.

— Ahhoz semmi közöd! Adok neked hat pencet, ha meghagyod verni magad.

Mosolyogva figyeltem.

(Folyt. köv.)

Palma Ami az autónál a (8) Palma-sarok!  
gummi abroncsa gyalogjárónál a



# A londoni kolleganő

(Egy magánnyomozó élményeiből.)

Egy napon hivatott a főnök. Mikor beléptem az irodájába, íróasztala mellett egy fiatal hölgyet láttam ülni, aki szürke, okos szemével vizsgált végig.

— Rhems biztos, egyike legügyesebb embereinknek — Miss Burton, egy kolleganő a londoni dedektív-csoportból — mutatott be egymásnak Dr. St. szeretetreméltó módon. — Arra kérném önt, kedves Rhems, kolleganőnknek, akinek itt nehéz feladatot kell megoldania, járjon kissé a kezére. Miss Burtonnak itt Bécsben egy veszedelmes kalandornőt kell letartóztatnia és Londonba szállítania és miután a bécsi terepet nem ismeri, hozzánk fordult segítségért. Remélem, kedves Rhems, hogy nem hiába?

Meghajoltam kolleganőm előtt és így szóltam:

— Ha Miss Burton szíves lesz elmondani nekem az esetet, rögtön meg is tárgyalhatjuk a szükséges rendszabályokat. Talán elfárad velem az irodámba, hol zavartalanabban lehetünk.

A fiatal hölgy beleegyezett és követett dolgozószobámba, ahol minden kényeskedés nélkül elfogadott egy cigarettát. Nagyon csinos volt ez a kolleganő Londonból. Fiatal, igazi angol fajta, középmagas termettel, mely ha nem is buja, de nagyon étvágygerjesztő idomokat tűntetett fel.

— Tehát segíteni fog nekem ezt a kalandornőt elfogni, biztos ur? — kérdezte kissé gunyos mosollyal. Bennem sohasem látták meg a dedektívet, ellenkezőleg, mindenki valami elegáns semmivőnek nézett. Na, várj csak, gondoltam magamban, majd meglátod, hogy kívül van dolgoz.

— Mindent meg fogok tenni, ami gyenge erőmtől telik — feleltem hangosan. — De szíveskedjék elmondani, hogy miről is van szó.

Egy orosz kalandornőt követett ide, akit hírből már Bécsben is ismertünk és aki magát, hol Trubetzkoi grófnőnek, hol pedig Suwaroff hercegnőnek nevezte. Speciálítása abban állott, hogy urakkal szepa-

rékben vacsorázott, itt leitatta őket, vagy valamiképen elkábitotta és azután kirabolta. Legtöbb esetben hallgattak a károsultak, akik rendszerint a legelőkelőbb társadalmi osztályhoz tartoztak, hogy elkerüljék a nyilvános botrányt. Utolsó hőstette, egy angol arisztokratának kirablásában állott, azután pedig a kontinensre menekült. Állítólag jelenleg Bécsben tartózkodik.

Tervünk hamar készen állott. Meg kellett figyelniünk a kalandornőt és in flagranti elcsipni. Legelőször is azonban meg kellett őt találunk. A Sacherben szállt meg, a változatos kedvéért most Ispanowski hercegnő név alatt. Egy öregebb hölgy kíséretében jött, akit társalkodónőjének ad ki és egy szobaleány — mindketten azonban valószínűleg nem szolgánói, hanem cin-kostársai a nemes rablónőnek.

Egy egész hétig hiába voltunk lesben, Miss Burton mint szobaleány, én pedig mint szobapincér. Minden percről tudtuk, hogy mit csinál, hol és kivel találkozik, de sohasem került terítékre a nemes vad. Nagyon szolidan élt, minden este színházba ment, rendszerint az öreg skatulya társaságában étkezett a szállodában, aztán pedig aludni ment, mint egy rendes asszonyhoz illik. Valószínűleg még nem talált alkalmas kizsákmányolási objektumot.

Én pedig közben felhasználtam az alkalmat, hogy londoni kolleganőmmel benső barátságot kössék. Űde, csinos, huszonegyéves terem-tés volt, rugalmas, a sporttól izmos idomokkal. Szőke hajához kitűnően állt a szobaleányi viselet és nagyon sok vendég volt a szállodában, aki — mint nekem elmondta — a csinos szobacica bájaival alaposabban meg akart ismerkedni.

— Már egy szabályszerű viszonyt is köthettem volna — mesélte egy napon, mikor néhány szabad óránkat felhasználva az ismert szórakozóhelyen „Velence Bécsben” csavarogtunk. — Egy magyar földbirtokos el akart vinni a birtokára.

— Nos és miért nem ment? — kérdeztem.

— Ezt komolyan mondja?

— Igen. Egy csinos személynek, mint ön, ha okos akar lenni, nem szükséges ilyen nehéz hivatásban kinlódnia. Ezt nyugodtan átengedheti a gyöngébb nem öregebb és csunyább tagjainak. Ön, az ön melleivel és csipőjével, minden ujja tizet is találhat.

— Ej, milyen vad lett egyszerre!

— A tisztelt kollega ur a gazemberekkel, tolvajokkal és gyilkosokkal való folytonos érintkezése közben valószínűleg elfelejtette, hogy mi az a tisztességes asszony és hogy egy ilyenhez hogyan szabad, illetve hogyan nem szabad beszélni.

Duzzogott és rögtön vissza akart fordulni, hogy haza menjen. Csak minden diplomáciai művészetem kifejtésével sikerült a vihart lecsendesíteni és az angolszász erényt egy üveg pezsgővel tisztára mosnom. Leültünk a számos pezsgő pavillonok egyikében egy csendes lugasba és kiadósan kibékültünk egymással. De sajnós — honny soít qui maly pense (a kibékülésről tudniillik) — az egyetlen, amit elérhettem, hogy meg volt szabad csókolnom. Ezek az űde, hideg ajkak nagyon jól izlettek és melegebbek is lettek az enyéim alatt, de mikor úgy véletlenül egyik kezemmel végig akartam simítani a combját és közben kissé erősebben fogtam meg, ez az eltévedt kéz alapos ütest kapott.

— Nem, kedves barátom, a kezeivel csak maradjon távol tőlem.

Az elért eredménnyel azonban egyelőre meg voltam elégedve, hiszen tudom, hogy ez az erény nem köből van. Idővel majd lassan megpuhul. Mert hogy senki sem, esetleg egy feljebbvalója nem torkoskodott volna még a formás combok között, azt kétségesnek tűnt fel előttem.

Most két célom volt, egyrészt a kalandornőt elcsipni, másodszor pedig, hogy a Made in England kegyeibe bejussak. A második szinte könnyebbnek látszott előttem, mint az első, mert, miután a jég megtört közöttünk, londoni kolleganőm már korántsem volt olyan ne-

Mozielőadás  
után a

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

## Capitol mozi új

éttermében  
vacsorázunk!

(8)

Szíves pártfogást kér: Betuker György tulajdonos



bántsvirág, mint azelőtt. Ellenkezőleg, ha mostanában a szálloda egy csendes zugában összecsókoltam, szabad volt ennél a megerőltető foglalkozásnál egyik kezemmel a mellénél, a másikkal a popójánál fogva tartanom őt. Tehát a művészet minden szabályával flirtelt velem.

Végre hurokra került a vad. Egy magyar mánás szállt meg a hotelben, aki kegyelmet látszott nyerni a szép orosz álhercegnő szeméi előtt. Együtt étkeztek, színházba jártak és három nap múlva már nem tudott tőle megválni a férfi. És mikor egy reggel a szobájába csengetett és örömtől ragyogó arccal utasított, hogy estére egy szeparét tartsak fenn számára, már tudtam, hogy a kalandornő valami játékot szándékozik véghezvinni.

A szálloda igazgatójának engedelmével lefoglaltam tehát két egymás mellett fekvő szeparét a céljainkra. Az egyiket a magyar részére tartottam fenn, a másikkal pedig mi, a kolleganóm Londonból és én foglaltuk el megfigyelőhelyünket. Ügyesen két elég nagy lyukat furtam az összekötő ajtóba és este tíz órakor fűrgén és kötelességszerűen lesbe álltunk.

A hercegnő és áldozata nem sokáig vártak magukra. Színház után jöttek, látszólag a legjobb hangulatban. Bőséges vacsorát rendeltek és egyelőre nem volt más dolgunk, mint annak megállapítása, hogy mindkettőnek kitűnően ízlett. Étkezés közben nagyon is mintaszertűen viselkedtek.

De mikor a pincér tortát és gyümölcsöt tett az asztalra és készenlébe állított két üveg Veuve Cliquot-ot, azután pedig diszkrétan bezárta maga után az ajtót kívülről, a mintaszertűséget az asztal alá dobták és kevésbé tisztességes, de annál szórakoztatóbb tárgyra tértek át.

A gróf a hercegnő mellé ült a pamlagra és igazi magyaros fogással átölelte a derekát. Ő nevetve védekezett, fenyegette, mintha megakarna szokni tőle — de még sem tette meg. Igaz, hogy el ne felejtsem — az asszony magas, bujatestű személy volt, már nem valami fiatal, de csinos és telve temperamentummal. Nekem magamnak sem lett volna kifogásom az ellen, hogy egyszer munkába vegyem, de az én

karcsu szőke Missemmel teljesen meg voltam elégedve. Reméltem, hogy ma este feltétlenül végzek vele.

Sejtettem — ami nem is volt olyan nehéz — hogyan fognak a dolgok lejátszódni a mellékszobában és már reggel erre építettem a tervemet. Az ajtóban levő lyukak annyira egymás mellett voltak, hogy teljesen egymáshoz szorulva kellett állnunk előttük. Míg tehát a másik párt megfigyeltük, karommal kedélyesen átölelhettem londoni kolleganóm derekát és amint reméltem, még mást is Hiszen tudjuk, gonosz példa elrontja a jó erkölcsöket. Nos, ez a rossz példa már nem vároható magára sokáig.

A hercegnőnek már nyitva volt a blúza és lovagja az ott bezárt kincsekben vájkált. Mikor az első merész fogást megkockáztatta, az én szőke kolleganóm menekülni akart. De teljes erőmből ott tartottam a lyuknál és mert nem volt szabad megmozdulnia, nehogy eláruljon bennünket, ott kellett maradnia, ahol volt.

— Engedjen el... én nem vagyok kíváncsi erre a jelenetre!

— Kérem, önnek meg kell állapítania a tényállást.

— Átengedem önnek. Maga ugyanis minden szeméremérzet nélküli ember. Azonnal engedjen el, vagy pedig panaszt emelek a főnöknél... de engedjen hát... kérem önt... hiszen csak nem nézhetem... ezt végig... kérem, kérem...

De én kérhetetlen maradtam. Nem engedtem el. Velem együtt végig kellett néznie, mikor a magyar felémelte hölgyének selyemszoknyáját és mindkét kezével utazásra indult a szerelem völgyében. Ez valóban isteneknek való kép volt. Az orosz nő jól fejlett asszony volt, olyan lábszárrakkal és combokkal, melyeket érdemes volt megnézni és ő maga is tüzesen benne volt a dologban. „Üzletére“ ebben a pillanatban nem is látszott gondolni.

Mindenesetre én sem. Lassanként egészen londoni kolleganóm mögé huzodtam és oly szorosan simultam hozzá, hogy egészen világosan megérezhette izgalmam. Hozzádörzsölődtem a szokásos módon és előre nyultam, hogy két mellbimbóját hangulatba hozzam. Közben azonban nem tévesztettem szem elől a mel-

lékszobában lefolyt színjátékot. Azok ketten gyorsan közeledtek a csúcsponthoz. Felhajtott szoknyával és szétvetett lábakkal feküdt az orosz nő és várta udvarlója támadását, ami csakhamar be is következett és hercegnőnk is olyan tüzzel vett részt benne, hogy a magyar többször elvesztette a csatlakozást.

Az én Missem sóhajtozott, mikor a magyar izmos testét meglátta. Az én Missem még jobban sóhajtozott, mikor a magyar beszállásolását meglátta. És legjobban akkor sóhajtozott, mikor a kettőnek ördögtánc megkezdődött. Óvatosan felhajtottam hátul a szoknyáját, először csak térdig, aztán egyre magasabban, míg nem a hátára tudtam borítani és hátraléptem, hogy először is szemügyre vegyem azokat a bájokat, melyeket meghódítottam. Karcsu, de szépen ívelt lábszárok gyöngéd, de fent megvastagodó combok és gömbölyű, hófehér popó, mely a selyemnadrágocskát egész tisztességesen kitöltötte. Alig figyelt arra, ami a háta mögött történik, olyan érdeklődéssel kísérte szomszédaink produkciót.

Én sem haboztam tehát, hogy a tettek mezejére lépjek. A legcsekélyebb ellenállásra sem találtam. Mikor kezemmel a combjaihoz nyultam, azok szolgálatkészen szétnyitak és én akadálytalanul beléphettem a paradicsomba, melybe való belépésem eddig szigorúan el volt tiltva. Először csak orientálódtam. Meleg volt itt, mint a pokol kemenéjében és mikor odanyultam, az izmos combok fogva tartották a kezemet, mintha soha többé nem akarnák elengedni a szemtelen betolakodót.

Most odahúztam a pamlaghoz. Nem szólt egy szót sem, gömbölyű melle vadul emelkedett és megtört szemekkel engedte magát lefektetni, a szoknyáját felemelni és önként szétvetette a lábait. Egy pillantást vettem a csodálatos bájakra és a következő pillanatban mi is éppen olyan lendületben voltunk, mint azok odaát.

Az angolnő nagyon jól értette a dolgát. Ha nem is volt olyan temperamentuma, mint a szép L. asszonynak, vagy a selyemtrikós hölgyemnek, még sem volt már ujonc és ugye együtt munkálkodott velem,

**Prima teli hálószobák, nehéz faragott polituros diófa-  
ebédlő olasz renaissance-stilben, modern diófa-uri-  
szoba olcsón eladók: DORN, bútorgyár** Timişoara, III,  
Hattyu-utca 47



hogy ügyelnem kellett nagyon arra, hogy lépést tudjak tartani vele. És ellentétben a többi asszonyokkal, egy hang sem hallatszott közben az ajkairól, csak midőn elérkeztünk utazásunk végállomására, sóhajtott fel mélyen, kéjesen. Apró éles fogait belevájta az ajkamba és nyelvét belefurta a szájamba. Nem tudott nyugalomhoz jutni. Egyre erősebben szorított magához és úgy vonaglott, hogy csakhamar utban voltam a második állomás felé. Be kell vallanom, hogy ez a kutató angolnő nagyon, de nagyon is izlett nekem és habár meg is látszott rajta, hogy még nem sok dolga lehetett férfiakkal, mégis olyan hálásnak mutatkozott, hogy a második állomás sokkal szebbnek tűnt fel előttem, mint az első.

Most azonban visszaemlékeztünk kötelességünkre. Mikor, mindenesetre remegő térdekkel visszatértünk megfigyelő helyünkre, láttuk, hogy éppen idejében érkeztünk. A magyar a becsület mezején elaludt és a kalandornő éppen azzal volt elfoglalva, hogy a zsebeit kiüritse. Óra, gyűrűk, melltű, tárcsa minden átvándorolt az asszony tulajdonába. Mi engedtük, hogy tetszése szerint cselekedjék, annál is inkább, mert egy kis utókurában részesítettem Misesem legérzékenyebb pontját, amit ő hasonlóval viszonzott.

De mikor az orosz nő simán elvégezte munkáját és az ajtó felé indult, a dedektív nő leengedte a szoknyáját és a dedektív is rendbehozta ímagát. Mikor aztán a tolvaj nő kilépett a folyosóra, már mellette álltunk és mielőtt még tudta volna, hogy mi történik vele, le volt tartóztatva. Egy negyedórával később pedig gondos rendőri felügyelet alatt, mely nem volt ugyan olyan kényelmes, mint a szeparé Sachernál, de annál biztosabb, elmélkedhetett a világ forgandóságáról.

Mi azonban, a kolleganő Londonból és én, megünnepeltük e délután győzelmünket csendes kis garconlakásban, mely ünnepély természetesen másnap reggelig tartott.

Nem lehetett kimeríteni ezt az angolnőt. Minden oldalról megpróbálkoztam vele, az ágyban, székben, szerepet cserélve és végül, mikor hajnalodni kezdett, be kellett ismernem, hogy én vagyok a legyőzött fél. De ő még mindig nem volt megelégedve és ajkai közé vette a renitenskedőt, hogy illemre tanítsa. Szép kemény melleit is rendelkezésére bocsájtotta és csak ebben a

csodálatos szállásban ébredt öntudára annak, hogy egy dicsőséges elválsi jelenetben ismét kitüntesse magát. Ez a bucsujelenet egy teljes óráig tartott és társnőm számtalanszor elérkezett a Parnaszus tetejére, míg én lassan elvándorogtam annak lábához.

Ekkor még egy tüzes nyelvcsókot kaptam tőle és kiugrott az ágyból. Én ott maradtam fekve, mint egy halott, mert nem éreztem egy tagomat sem.

— Szépen elbántál velem! — mondtam neki mosolyogva. Nevetett.

— Ha kell lenni, akkor legyen is!

Csekélységekkel nem érdemes foglalkozni. De a bizonyítványt ki kell állítanom, kedves kollega, eddig csak egyetlen férfival volt dolgom — de az messzire elmarad tőled.

— Édes vigasztalás a szenvedéseimre. És ki ez a férfi, ha kézzed nem szabad?

Elpirult a haja tövéig.

— Ehhez semmi közöd.

— Sejttem, a londoni rendőrfőnök. Az a jó ur bizonyára nem volt olyan ostoba, hogy egy ilyen jó falatot, mint te, elengedjen.

— Hallgass, ne légy indiszkrét!

Szép, hallgattam és néztem, miközben öltözködött. Mikor a fehér



Fotó „Mandel” Páris



melleket, a hullámzó csipőt és a gömbölyű combokat eltűnni láttam a kombiné alatt, valóban rosszul esett. Felhuzta testszínű selyemharisnyáit és egyik lábát feltette a másikra, hogy felhuzza kis félcipőit. És ebben a minden helyzet között a legcsábítóbban, egészen felláthattam a kombinéja alatt és ez a látvány véghezvitte a világ nyolcadik csodáját. Kolleganőm egy pillanat alatt a pamlagon feküdt és én... Hogy megmutassam neki, hogy én is olyan elpusztíthatatlan vagyok, mint

ő olyan tevékenységet fejtettem ki, hogy nem bírta megállni szó nélkül.

— Au, fájdalmat okozol nekem... ne... olyan... kérek... már megint... hiszen te olyan vagy... mint egy örült... ne harapj... de ez... mégis jó... ilyesmit még nem is éreztem... ne... ne... hagyj abba...

De mindennek vége van egyszer a földön. Tehát nekem is kikellett engednem kolleganőmet Londonból a karjaim közül. Most azonban ő volt az, aki nem tudott mozdulni. Segítenem kellett az öltözködésnél

és végül beültettem a kocsiba, mely a rendőrigazgatósághoz vitte. Két órával később elutazott foglyával.

Később gyakran írt nekem és én válaszoltam. Minden levelében dicső himnuszokat zengett férfiasságomról és ezekből a sorokból világosan kiolvashattam, hogy milyen szívesen venne részt megint egy ilyen ünnepeleyn. Körülbelül egy év múlva közölte velem, hogy eljegyezte magát egy magasrangú hivatalnokkal és ettől kezdve a levelei kimaradtak.

HENRY DURAND kalandjai :

# Jack, a hasfelmetsző életének hiteles története

(Folytatás és vége)  
Elmondja : „PARISYS“

A detektív emlékeken elmerengő arccal figyelte egy ideig a kezében tartott igénytelen külsejű füzetecskét. — „Léon Durand naplója“. — A cím mindenesetre sok érdekességgel kecsegtetett és ha a detektív apja is olyan tulajdonságokkal bírt mint ujdonsült barátom, okvetlenül érdekes kalandok sorozatában lesz részem.

— Különös ember volt az apám — kezdte Henry Durand. — Hatalmas, atléta természetén szinte hagyományosan ugyanazon szabásu, egy gombra gombolt redingott fészült és egyéb tulajdonságain felül az volt fővonása, hogy túlságosan becsületes tudott lenni. Egyébként volt egy találmánya, amire nagyon büszke volt. Ő használta ugyanis először a sétabot fejébe szerelt forgópisztolyt.

— Az ő naplója alapján fogjuk megismerni „Jack, The Ripper“ életének második és egyben hiteles verzióját.

— Egy cigaretta kedves Jean... ugy... helyezkedjen kényelembe, mert rendkívüli dolgokat fog hallani. Kezdem is...

1888 augusztus 20. Furcsa, hogy éppen a mai nappal kezdem ezt a naplót vezetni, de a mai napon történtek után úgy érzem, valami rendkívüli kalandba keveredtem. A dolgok ugyanis úgy történtek, hogy ma délelőtt miközben Lerouxval a prefekturán éppen a mai eseménytelen időket szidtuk, — kicsapódik a „főnök“ ajtaja és kezében táviratot lobogtatva kirohan rajta maga a rendőrprefektus. — Leroux, Durand kedves barátaim... — dadogja — micsoda megliszteltetés a francia államrendőrségre nézve. Nézzenek ide... a londoni rendőrfőnök távirata... a „Jack, a hasfelmetsző“ ügyben kéri a belátásom szerint legügyesebb két nyomozó kiküldetését. Nahát, micsoda szenzáció, barátaim, micsoda szenzáció!! Leroux, Durand azonnal csomagolni a déli gyorsal indulnak.

— Most itt ülök a calais-i gyorsban és irom a térdemen naplóm első sorait. A megoldásra váró fel-

adat nem is olyan egyszerű. London egyik külvárosában találnak egy női hullát, hasa felvágva, lábai szétterpesztve, nemi részei szabályosan kioperálva. Világos, mint a vakablak. Kéjgyilkosság. Ezek az álszentángliusok persze rettenetesen kétségbe vannak esve. Kapkodnak fűhöz-fához és a végén minket hívnak segítségül. Ugy érzem valami rendkívüli lappang az egész dolog mögött. Majd meglátjuk.

Augusztus 28. Nincs sok időm. A nyomozás minden percemet lefoglalja. Hét hónap alatt a harmadik gyilkosság. Mind ugyanazon körülmények között. Mi sem jutottunk sokkal előbbre, de annyit sikerült megállapítanunk, hogy a gyilkos balkezes. Nem sok, de hasznavehető.

Szeptember 18. Ma történt a negyedik gyilkosság. Hihetetlen, hogy mennyire biztos a dolgában az a gazember. Fényes nappal, az egyik félreeső sikátorban végzett utolsó áldozatával, egy szegény, járdát járó prostituálttal. Mindig azonosak a körülmények. Nekem úgy tűnik, mintha ezek az angolok tudnának valamit. De akkor miért titkolják?

Szeptember 22. — Most már biztosan tudom, hogy az angolok, akik különben sem nagyon szimpatizálnak velünk, nemcsak titkolóznak, de direkt gáncsolnak bennünket abban, hogy újabb nyomokat találjunk. Leroux eleinte kinevetett, de most már ő is hinni kezd.

Ugyanaznap délután. Ez az állapot tartóhatatlan... Elhatároztam, hogy magam szakálára kezdem el a kutatást. Ma éjjel kibarangolok Whitechapelbe. Ha szerencsém van, — talán rájövök valamire. Leroux nem avatom be semmibe.

Szeptember 30. Nyolc éjjelen keresztül kutattam-nyomoztam. Nyolc nap óta alig alszom naponta két-három órát. De ma nyomra találtam. Ma történt ugyanis az ötödik gyilkosság.

— Már esti nyolc óra óta rőttem a sötét külváros rosszul világított uccáit, mikor úgy éjfél tájban, egy



alig pislákoló gázlámpa alatt tévelygő prostituált került előm. Ezen a vidéken nem nagyon ritka az efajta jelenség. Nem is gondolva rá tovább haladtam, mikor az ucca tulsó végére értem hátammögött sikoltást hallok. Természetesen visszaroohanok, de későn érkezem, mert a sikátor innenső végén abban a pillanatban kanyarodott ki egy pompás, zajtalanjárású lukszus autó. Lélekszakadva rohantam utána, míg annyira megtudtam közelíteni, hogy számát és jelzését leolvashassam. „L 2303 X”. Ez állt rajta. A járdán vérnyomokat találtam, de a szegény örömlánnyal csak másnap találkoztam a morgue-ban. Ő volt szegény, az ötödik áldozat.

Október elsején. Ugy teszek, mintha már az egész „hasfelmetsz” ügy nem érdekelné. Csak legyintek, ha szóba kerül és ezért a „Scotland Yardban” már barátságosabban is bántak velem. Leroux majd megpukkad dühében. Nem árulhatok el neki semmit. Majd a végén megtud mindent a derék fiu.

— Legalább a „Scotland Yard” nem figyelt. Mert akármilyen hihetetlenül hangzik is, úgy figyelnek egy idő óta, mintha legalább is én volnék a hasfelmetsző. Csak már az okát tudnám. Még ma délelőtt elmegyek a forgalmi hivatalba.

— Vajon kié lehet az az autó??

Ugyanaznap délután kettő óra. Hihetetlen. Az a bizonyos autó Doktor L... birtokában van. Ez a doktor L... pedig nem egyéb, mint az angol király... nem... hát ez nem lehetséges... kiírni sem merem. Egyszerűen minden britnek királyához nagyon közelálló ember ez a doktor L...

— Ideirom még azt is, hogy egy ilyen nyom sohasem mérvadó, mert a kocsit éppen úgy ellophatták tőle azon az estén, vagy arra az estére. Ez már különben sokszor előfordult a prakszisomban. De ennek is végére kell járnom. Még ma.

Ugyanaznap délután öt óra. Reszket a toll a kezemben. Olyan dolgokra jöttem rá, amelyekkel sok pénzt lehetne keresni. A világtörténelem legborzalmasabb büntügyi esetének kulcsát tartom a kezemben.

— De mit beszélek... még semmi sem biztos. Elvégre csupa kicsinységről van szó és nem is értem magamat, miképpen vehettem ezeket konkrét bizonyítékoknak?

— De menjünk csak szép sorjában.

— Miután a doktor címét megtaláltam a telefonkönyvben, első dolgom volt a fejedelmien megépített villa kapuján becsöngetni. A doktor a legnagyobb előzékenységgel fogadott. A tipikus angolszász arcon semminemű degenerált elváltozást nem tudtam felfedezni. Mosolygó kék szemek, világos szőke haj, magas, karcsu termet.

— Természetesen valami bajra hivatkozva kezdem a beszélgetést és miután az orvos megvizsgált és természetesen semmit sem talált, íróasztala elé ültetett egy karosszékre. A további beszélgetés folyamán az asztalon észrevettem egy doboz gyufát. Ez adta meg azután a továbbiakhoz szükséges ötletet.

— Egyszerűen a beszélgetés folyamán mintegy véletlenül kezembe vettem a gyufadobozt és miután rágyújtottam, zsebre vágtam. Azután sétálni kezdtem a szobában, mint az egy beteg, ideges emberhez illik. Miután ügyeltem arra, hogy midőn a doktor rá akar gyújtani, lehetőleg a szoba tulsó sarkában legyek, amikor az orvos cigarettával a szájában a gyufásdobozt keresztet, a rendelő tulsó sarkából udvarias felkiáltással: „Doktor ur, Ön gyufát keres?” — hirtelen felém dobtam a skatulyát.

— Az eredmény — bár számítottam rá — bombaszerűen hatott rám. Az orvos balkézrel kapta el a dobozt. Az orvos balkezes...

Októbertizedikén. — Tegnap mult ki a hatodik. Ezzel egy lépéssel közelebb értem a már-már elért célhoz.

— Láttam a hatodik kimulását.

— Láttam... én Léon Durand, a francia államrendőrség elsőosztályu biztosa saját szemeimmel végignéztam, hogy London kellős közepén, hogy gyilkolnak le egy szerencsétlen nőt, anélkül, hogy megmentésére csak kisujjamat is megmozdithattam volna. — Így történt.

— Az orvosnál tett látogatásom utáni napon lesbe álltam. Követtem L... doktor minden mozdulatát. Kisértem napokon keresztül, de semmi gyanusát sem vettem észre.

— Tegnap azután jött az elő nyom. Ez a nyom egy emberéletbe került.

— Estefelé az orvos autójával a külvárosok felé fordult. Taxiautón követtem. A Whitechapel egyik sötét uccáján stoppolt a gépkocsi, melyből L... doktor lépett ki hosszú köpenybe burkoltan. A vad-leső vadász kémlelő mozdulataival haladt előre. A fal mellé lapulva követtem.

— Már meglehetősen nagy távolságon keresztül lopóztam utána, mikor a sarki gázlámpa fényénél egy éneklő sziluett közeledett. Akaratlanul is előbbre siettem. Az orvos szóbaelegyedett a nővel, akit beszélgetés közben visszavezetett kocsijához.

— Még mielőtt megakadályozhattam volna, belökte a vigyázatlan nőt a lesötétített kocsiba és teljes erővel visszaindult a City felé. Csak hosszas keresés után tudtam egy járművet találni, mellyel a doktor világhoz vittem magam. Gondolkodás nélkül átvetettem magam a magas rácskerítésen. Az egyik földszinti ablak világos volt. Kíváncsiságomat csillapítani akaráván, úgy rohantam az ablak felé, mint gyertyalángra az éjjeli lepke.

— Bent a szobában a doktor egy széles díványra teperte a magával hozott nőt, akinek kifestett arca és színes ruházata olcsó prostituáltmivoltát bizonyították. A küzdelem meglehetősen elkeseredett volt és a nő rémült arcán látszott, hogy ellenfelében a hasfelmetszőt gyanítja.

— Rövid idő múlva azonban ugylátszik megnyugodott a nő, mert az orvos felülkerekedett. Látszott rajta, hogy a küzdelem csak még jobban felhevítette vágyait, mert szinte tépte a nő ruháját. Mikor azután a szomorú prostituált test teljesen lemeztelenítve fektült előtte, rávetette magát és harapásai alatt vonagló aszszony fehér husán vörös nyomokat hagytak fogai.

— A birkózáson látszott, hogy nem élet-halálküzdelem és a nő raffinált védekezése olyan gyújtó hatással bírt, hogy jómagam is kissé hatása alá kerültem, elfelejtve tulajdonképpen miért is állok az ablak előtt. Nemsokára azután a férfi teljesen birtokába vette a nőt és a kétszeresen lezárt ablakon keresztül is kihallatszottak a nemi összecsapás hangmotivumai. A nő tulságosan élethűen vonaglott és sikoltozott a férfi eszeveszett ölelése alatt, semhogy ezt a kéjmegnyilvánulást a fizetett szerelem reflexének tarthattam volna.

— A köztudott különben még kétszer megismétlélék még-pedig az elsőhöz hasonló tüzzel és már nagyszabású megállapítást akartam, hogy szerencsére tévedtem és az egész nem egyéb jól megrendezett agg-



legény kalandnál, mikor az orvos hirtelen felemelkedett és anélkül, hogy ruházatát rendbehozta volna, a műtőszekrényhez ugrott, felrántotta annak ajtaját és egy hosszú, vékony kést vett ki belőle.

Mielőtt még akár én, akár a szerencsétlen nő csak egy mozdulatot is tehetünk volna, a kés lecsapott és ... „Jack, a hasfelmetsző” hetedik áldozata átvágott nyakkal utolsókat vonagolt a széles diványon.

— Nem tudom mi történt azután, de mikor jó idő múlva újra a szobába mertem nézni, már a szokásos kép tárult elém.

— A kivégzett „hetedik” átvágott nyakkal, szétterpesztett lábakkal, felvetett szoknyával, nemi részei helyén véres folttal. Az orvos a szoba tulsó sarkában állott és véres huscáfatokban vájkált. A máskor meg nyugtató vonású arc kifejezése hihetetlenül megváltozott. Mintha az előbbi három, ugyancsak borzasztó energiával lefolytatott közönség egyáltalán nem elégitette volna ki ezt az emberi bőrbe bujtatott vadállatot. Most már megértettem azt, hogy az eddigi áldozatok szexuális szervei miért voltak olyan hozzáértéssel kioperálva. Bár egyszerű lett volna a következtetés, egyikünk sem gondolt arra, hogy a gyilkos éppen ennél a hozzáértésnél fogva orvos is lehet.

— Azaz várjunk csak... Senki sem gondolt rá? Ezek az angolok nemcsak azt tudták, hogy a gyilkos orvos, hanem...—

— Természetesen rendőrért akartam menni, de azután rájöttem, hogy ugysem érnék semmit el vele. Rettenetes ez a tehetetlenség!

— Holnap elmondok mindent Lerouxnak. Egyedül nem birom már a felelősséget. Azután pakkolok és hazamegyek.

No v. 29. Már Párisban vagyok, de nem tudom mióta. Megérkezésem óta szobába zárkózva élek. Rejtélyt, rejtélyeket fejtettem Londonból hozott adatok alapján. Mielőtt eljöttem volna, betörtem a „Scotland Yard” főnöki szobájába. Iratokat hoztam magammal és rekonstruáltam a világ legnagyobb, legégbekiáltóbb igazságtalanságát.

— A londoni rendőrség első perctől kezdve tudta, hogy ki a gyilkos! Ezt kétségtelenül meg tudtam állapítani azokból a levélmásolatokból, melyeket maga a rendőrfőnök irt — bármily hihetetlennek hangzik is, de így van — „Jacknek, a hasfelmetszőnek”. Hivatkozott arra, hogy a gyilkos ur öfelsége az angol királynak közelálló rokona és ismerve az uralkodó gyenge idegzetét, nem akarják a legcsekélyebb megrázódtatásnak sem kiténni. Kérik tehát a nagyságos gyilkos urat, hogy

lehetőleg szüntesse be ténykedéseit. Hivatkoznak még hazafiúi becsületre, nemzeti presztízszre is meg hasonló nagy fogalmakra. Miután azonban a gyilkos doktor nem hajlott a szép szóra és továbbra is metszette fel a hasakat, újabb leveleket kapott. Kérték legyen öngyilkos vagy menjen külföldre és gyilkoljon más állam területén. Könyörögtek neki, ne kompromitálja magas családját meg a londoni rendőrséget.

— Jack, The Ripper...

— Ujra meg újra: saját hibáit saját hibáival kendőző, romlásnak indult társadalom. Jack a hasfelmetsző, aki eddig tizenegy nőt ölt meg, még szabadon szaladgál, csak azért, mert egy öreg királynak beteg a szíve.

— Mikor végül is a tizenegyedik gyilkosság után a közhangulat és világsajtó felháborodottan tiltakozni kezdett, előszedtek valami jós jóvendőmondót, aki külföldre hokuspokuszokkal butította napokon át az embereket és végül is úgy csinált, mintha ő fedezte volna fel a tizenegyedik gyilkosság után a hasfelmetsző Jack lakóhelyét.

— Erre a színjátékra már azért is szükség volt, nehogy előbb vagy utóbb kiderüljön, hogy a csalhatatlan Scotland Yard már régóta ismerte a gyilkos tartózkodási helyét és személyét.

— Mikor aztán a világ előtt is felfedték a hasfelmetsző személyét, egy szép napon diszbeüllőzöttlen megjelentek L... doktor lakásán és miután kijelentették, hogy nekik fáj legjobban, de meg kell tegyék — letartóztatták.

— A vizsgálat gyors volt és diszkrét. Ítéletre nem került sor, mert a doktort bedugták egy bolondházba. Pedig meg vagyok győződve róla, hogy teljesen épelméjű. Most, állítólag, morfiummal pótolja az elveszett kéjt.

— Mint utólag kiderült, a kivágott nemi részekkel addig onanizált a lakásán, míg azok teljesen el nem rothadtak. Akkor aztán ismét elment a külvárosba, újra gyilkolt és a kioperált nemiszervekkel közöszlött.

— Csunya emlékek. Mikor minden kiderült, be mentem a prefekturára. A „főnök” fogadott. Megveregette a vállamat és azt mondta:

— Nem baj öreg Durand, mi megtettük a kötelességünket. Csak tovább dolgozni.

— Hát... dolgozunk tovább. Kenyér — kenyér.

A kis füzet utolsó lapját forgatta át a detektív. Az uccáról monotonul hangzott be a rohanó világváros zaja. A kandalóból sápadt fény lobogott át a szobán.



**Ez a hely** a MIA Krém számára van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárban, Timișoara-Fabric kapható, de a hirdetést nem közöljük mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám



Haját csakis „Nicoxon”-nal, az ideális folyékony kátránysamponnal mossa; megakadályozza a hajhullást és korpaképződést. (orvosilag ajánlva). Próbátíveg 20.— Lei többszöri mosás részére. [32/3]

Szép, fiatal és üde arcbőrnek örvidenek azon hölgyek, akik „de Beauté” (szépitő) különlegességeket használnak; „de Beauté” szappan 25.—, „de Beauté” arckrém (zsíros arcbőr részére) 35.—, (száraz arcbőr részére) 45.—, ráncok ellen 55.—, massage-krém 55.—, mitesszerek ellen 55.— Lei; „de Beauté” puder 15.—, 50.— Lei. Főlerakat „NICO” Laboratorium, Timișoara, Dózsa tér 4. — Kérjen utasítást arc-szépégápolásról és testápolásról ingyen és bérmentve. — Képviselek magas rabatt mellett felvétetnek.





**MINDEN HÁZNÁL  
LEGYEN**



**HA NINCSEK, AKKOR VEGYEN!**



**WALTRICH**  
női és férfi fodrász  
Timișoara, Gyárváros, Fő-uca,  
Kossuth tér 1. sz.  
Speciális, tartós hullámosítás,  
hajfestés, vizhulám stb. (52)  
Nőknek külön bejárat úgy Fő-  
uccai, mint a Kossuth-téri ol-  
dalon. — Szolid árak

**PODRÁTZKY**

**Műbutorkárpitos, spe-  
ciális bőrbutorok**  
TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10  
Telefon 206. (31-4)

**Alkalmi  
ajándékokat**  
legolcsóbban beszerezhet  
**Joan Dumoni**

órás és ékszerésznél  
Timișoara IV. Str. Iancu  
Vacarescu 25 (Bemgasse)

**Cehoszlóvákia**

területén levő olvasóink utbaigazítására  
közöljük, hogy a lapban hirdetett összes  
könyveket megrendelhetik ugyanazon he-  
lyeken, ahol a lapot szokták hetenként  
megvásárolni.

Ha szép akar lenni, használjon

**Kulka-féle** Liliomtej-krémet  
Liliom-pudert  
Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-  
szertárban Belváros.

**Németországi**

olvasóink részére közöljük, hogy a lap  
megrendelhető közvetlen a kiadóhivatal  
utján is. Negyedévre (13 szám) 6 Marka,  
félévre (26 szám) 11 Marka. Előfizetők-  
nek a lap 1927—28—29 és 1930-ik  
komplett évfolyam, színes kartonba  
kötve 25 Marka helyett évfolyamonként  
12 M. 50 Pf. kedvezményes árában lesz  
szállítva, portóra minden évfolyam után  
2 Marka melléklendő. Bán-dor könyvei-  
nek az ára 4 Marka, Vera Naplója 6  
Marka. Előfizetési összegek legcélsze-  
rűbben postautalványon küldhetők, míg  
az évfolyamok és könyvek küldése pos-  
tán utánvét mellett is szállítható, mely  
utánvéte es küldemények vám alá nem  
esnek. Utánvételi díj 80 Pf. Olvasható  
és pontos címet kérünk közölni.

Kérje mindenütt  
lapunkat!

**I G I E N A**

fest, mos, tisztít

**Parfumeria Kertész Lajos**

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-  
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. Timișoara, Gyárvá-  
ros, Fő u. 31. (34)

**MAJTHÉNYI KÁROLY** vízvezeték, villany- és  
csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timișoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanszerelés, házteléfono és gáz-  
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.



**Szemüvegek, orvosi rendeletre is**

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-uca 36.

**Hó és sárcipők  
javítása**

**Rácz Andrásnál**

Timișoara, I. Str. Primăriei 8



**Perzsabőrök** fekete, barna, szürke

**Csikó Karakül Pézsmá Perzsaláb** csak

**SKIN szőrmeház**

ENGROS Timișoara III. Carol (Hunyady-ucca) 15 Küttl téren Simonis pék mellett.

DETAIL



## Vera naplója

Irta: Bán-dor

Egy iskolásleány megkapó szinekkel mondja el benne ifju nagynénjénél eltöltött idejét. A napló minden tekintetben őszinte megnyilatkozása egy fiatal leány első szerelmi szárnypróbálgatásainak. Négy darab fénykép illusztrációval, kemény kötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

## Bestiák

Irta: Bán-dor

Szerzőnek egyik legjobb könyve, melyben az olvasót a Kelet misztikus leányvásárait ismerteti meg. Szinte élő képekben mutatja be azt a sok-sok martíromságot, amivel a fiatal leányokat az embervásáron bestiákká nevelik. Négy darab fényképpel, kemény kötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

## Egy színésznő emlékiratai

Irta: Bianchini Stella

A színésznő, aki a régi Császár városban ünnepeit szépség volt, megírja emlékiratait és leplezetlen szavakkal mondja el benne egész élete regényét. Intim pillanatfelvételek egy nagyvilági nő életéből, forró szerelmek a titkos hálószobákból, ez maga a regény. Nagy alakban, 9 darab tollrajzzal, műveszi címlappal, füzve, ára 500 lei, külföldön 560 lei.

## Káviár

a legjobb és legnépszerűbb sexuáltu ományi hetilap mélyen leszállított árban:

1931. I. félév 1—26 szám, 520 oldalon, kemény kötésben, 250 lei,

1931. II. félév 27—52 szám, 552 oldalon, kemény kötésben, 250 lei, a két kötet egyszerre megrendelve 400 lei (960 lei bolti ár helyett).

Megrendelhető: 1928, 29 és 1930-ik teljes esztendő, komplett összeállításban. Külföldről 60 lei melléklendő portóra.

## Kató sorozat

### Kató, egy uri-leány vallomásai

Kató, az elkényeztetett fiatal lány megismeri a szerelmet és rabja lesz a legnagyobb emberi érzésnek. Sok forró cselekménnyel megirt érdekes történet. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

### Kató, mint asz-szony

Katóka nemsokára férjhez megy egy öreg orvoshoz, de emellett vígan éli napjait és két kézzel dobja bele magát a szerelem gyönyöreibe. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

### Kató válása

A Kató sorozatot stilszerűen zárja be Bán-dor ezzel az utolsó kötettel, ahol végre is Kató elválnak urától, mert arra az öreg orvosnak kézzel fogható bizonyítékai vannak. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

**A három Kató kötet szép, kemény kötésben 300 lei, külföldön 400 lei**

## Játék a tűzzel

Kis regény a szabad szerelemről, két elsőrangú novellával kiegészítve. Kemény kötésben, miniatűr forma, ára 120 lei, külföldön 140 lei.

## Kapu előtt

Regény a diákéletből, írta: Győry Endre

Sok forró cselekménnyel megirt igazi diákregegy, szerzőnek egyik legjobb és legnépszerűbb könyve. Egész vászonkötésben, ára 100 lei, külföldön 120 lei.

## Férfivérü asszony

Irta: Sanroli Cador, franciából fordította Dr. Benedek Margit

Egy nő, akiben férfivér kering, egy nő, aki él-hal a férfiéért, ez képezi Sanroli Cador, a kitűnő francia színműíró forró regényét. Egész vászonkötésben ára 100 lei, külföldön 120 lei.

## Félszüzek klubja

A Bán-dor könyvek legújabb 6-ik száma, sajtó alatt van és január hó végén jelenik meg.

Előzetes megrendeléseket a kiadóhivatal már most elfogad.

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)